

ant kada nors išsigaletų
pikergiti bent lapelį prie
neros dar lietuviškos knygu-
....
Zemaičių sem. auklėtinių
atitiks susipratimas dar
tai mažas....
Ir tas pats susipratimas ne
ką nors tarpomas, stipri-
ni ir brandinamas, nes
eko auklėtiniai apie tai ne-
rdi ir bemažo skaityti ne-
na, bet ir patrai noras
atitiks neišsprasti ir ta tē-
nės mėlės kibirkštės, ku-
Augsčiausias tu jaunikai-
širdyse įkvėpti, o sena

motinėli lietuvė savo sunaus kunigėlio, dar lopysį Dievui ir tėvynei pažadėto, krukėnėje drebanti ranka kurstė, ta kibirkštė yra gesinama.

Nė vienas gal tars, jog tai melas, jog visai neteip yra... Teisybė, ne visiems tai aišku: visuomenė nemato — nežino.

O kartais ir tie patys draugai auklėtiniai ne viską jaučia: vieni nuo kitų priversti slėptis, nesako savo skriaudų, slaptoje patirtyje, tiems, kurie ironiškai gal ir nusišypsotų, nekalbant jau apie viršininkus, kuriems ir galėtų — o rodos ir reikėtų širdį atidengti — tai iš baimės, tai iš neuzsitikėjimo, retai arba suvisu nėra nieko sako, ma. Lietuvis nusikriaustas, moka skausmą slėpti. Jis kenčia, jo niekas nemato. Kartais, sau lygiam draugui, apsidairęs, su šaromis, išpažys gėlę, nusiminęs....

O daugiau — „Neatidengs skaudžios (krutinės) Tik kad žmonės jų nemato, Birt jiems ašaros paprato, Lyg kad rastos sidabrinės.“ (Mair.)

Kiekvienas gero noro žmogus, nors kiek seminarijoje pagyvenęs, turi, rodos, tai patį myti. Bet jei kas turi akis ir nemato, turi širdį, o nejaucia... sit venia verbo.

Visiems gerai žinoma, jog seminarijose įstojantieji visi (gal vieną antrą sulenkęjusį atsakydus) grynai lietuviai. Atvažiuoję į seminariją, jie viską randa lenkišką. Nuėjus naujokas į lekciją, jei ji nelotyniška, girdi aiškinančią lenkišką, atsakydus gomilėtiką ir katekizmą. Ko nors nesupratęs, negali drysti paklausti lietuviškai, nes ir profesorius, viens tyčia, kits „bepolitikuodamas“, priverčia kitaip pratariti, idant nepapiktinti „mazitėliu.“

Tegul auklėtinis, nuėjęs pas profesorį viršininką, prašėks lietuviškai, tepagarbina Dievo vardą savo prigimtoje kalboje — gerai jei pataikė pas ką nueiti, tai nieko: teip pat atsakys. Bet jei ne — tai išgirs atsakymą: „na wieki wiekow.... a co powiesz!“

O gėdai! Rašyti baisu.... Klierikas tampa sutiktas, tarsi, kokio policijos agento: „Gospodin!“ jį pasveikina tėvelis.... kad tik savo lupų stambeldiška kalba netepti. Ir tai faktas! Toksai drausolis naujokas — o kad ir veteranas — teip viršininkus paniekinęs (sic) nustoja už tai reputacijos, užsitraukia „pessimam notam“, kuri kartais daug abejoti leidžia apie tokio auklėtinio pašaukimą. Tai kaltybė! Jaunuomenė, teip nuo savo kalbos grąžinama, priversta yra drebėti, bijotis už savo ateitį, išsidirba „karjerovičiai“ ir išsida da ant visados mažiausios iniciatyvos.

Užtai, kad auklėtiniai keli metai atgal, užprašyti pas J. M. vyskupą suffraganą ant velykinių „pyragų“, savo tarpe, prie stalo, J. M. vyskupui atsitolinus, sušneko lietuviškai, tuoj juodvarnis nutupęs lėsti pakaušį pradėjo.... Koks tai pažemintumas vyskupo rumul.... O paskiau tulas auklėtinis, J. Ivanauskas (dabar kunigas), labai prasikalta už tai, kad pasiaiškino, dėlko teip sveturi negražiai (!) pagelgė. Tai poliomanijos šmėklas! J. M. vysk. suffraganas, žinomas žemaitis, mylys savo tėvėlių kalbą ir visai visai — nė jis patsai, nė jo rumai nebutų likę pažemintais, jei ir patsai but girdėjęs auklėtinis su save lietuviškai šnekančius.

Jiems užginama yra savaip šneketi ne tik viešose atsitikimuose, kaip antai: pasaugštesniają valdžią, einant kruvoje mieste, bet negali savo tarpe, tuose „šventuose mūruose“, akyveidoje viršininkų, profesorių, viens į kitą lietuviškai pratariti. Ir teip džiakonas (renkamas kasmet iš tų pačių auklėtinių tarpo) spiriamas yra, ką prirėkus, skelbti savo draugams lietuviškas lenkiškai, — mat viršininkai lietuviško gėdžias. Buk tai esąs koksai ten dar J. M. vyskupo palėpimas. Kas zin, ar... neįsinaudojimas svetimo autoriteto pseudo-lenkiškoms idėjoms?

Gudai šiandien mokyklų sienose nebedraudžia mokinius jokia kalba šneketis.... Seminarijose; mat, tas pats pasilieka ir ant toliau.... Čia manifestų ir liuosybių nėra! Yra nuo seno auklėtinių tarpe likęs paprotys liuosame laike, susirinkus salėn, „recreationis causa“, uždai nuoti vieną kitą senoviską Lietuvos dainelę. Tai ir tas nepatinka lenkiškai seminarijos inspekcijai. Jaunuomenė yra vaikoma! Ir dėlko.... A — palauk! — jug tai demonstracija!! Kame ta augšta, garbinama teip kultūra?... humanizmas ne krislo. O varpan skambina, kad lenkų tauta visados tolerancija atsižymėjo! Gal namie, Lenkijoje, bet sveturi Lietuvoje, tai teip išveidži lyg koksai „quarens, quem, devoret“.

Sunt lacrimae rerum! Skundžias lenkai, kruvinas ašaras lieja, Šlezijoje prisieina kartais laikraščiuose skaityti „skaudžią lenkų raidą“. O Lietuvoje patys „svetiai nekviesti“, savo rankele brolius lietuviškus spaudžia. Ko pats sau nemori, to ir kitam nedaryk. Ne, broliai lenkai Lietuvoje! suim cuique — o lietuvių čia šeimyninkai.... Tada tik bus teisybė ir vienybė! Kaip dabar išaiškinti tą baisų tvaiką, kuriuo atsi duoda kiekvienas raštas, lietuviška raide pašytas. Ar turi žemaičių seminarijos auklėtiniai lietuviai koki savą knygyną. Buvo, teisybė, seniau seminarijos bibliotekoje kelios lietuviškos knygos, bet kadangi, spaudai uždraustai esant, lietuviška knyga buvo pavojingas dalykas iš kelerio po atžvilgio (!) — beveik jų sau pasiškaiyti negadavo. Ilgą laiką nieks į tą lentyną užleiti negalėjo ir buvo tas užžavėtas „armarium“ užrakintas, saugojamas. Ir tos pačios buvusios knygos, in juria temporis ir bibliotekos užvežiojoto atsargumo dėlei, dar kandižiu suėstos, sutrūnė. Suteikė apveizda lietuviams spaudą. Pasirodė naujos knygos, cenzura pradėjo leisti iš užsienio senąsias, išėjo keletas laikraščių, visi linksmai sutiko tą šviesos aušrą, emė skaityti knygas, užsirašinėjo laikraščius, džiangaus, savo sulaukę. Žemaičių seminarijos auklėtiniai ir tos laimės nestojo verpti. Ta linksmybė juos aplenkė. Tos liuosybės vaisių jie ragauti negauna. Jiems tas vaisius perrugštus, mat, neišsirpęs dar, kaip lapei anoje pasakoje, nors akys mato, bet dantys atsikako. Regi, norėtųsi, bet pasiekti negali. Tai kankynė — tai Tantalo kankė! Teisybė, nedidė iš laikraščių nauda, bet jei kitur: Seinuose, Petrolajėje, Vilniuje, auklėtiniam neginama prumeruoti, tai kodėl jau Kaune, pačiame Lietuvos centre, negalėtų? Lenkiškus, atmena, ir

čia turėjau laiką skaityti. Paskiau, jau atsitolinęs, girdėjau nuo draugų, galį prumeruoti: „Kroniką Svičtečną“, „Przegladą“ ir kitus. Kodėl gi lietuviškų, kaip praeitas vakacijas draugai pasakojo, negalima skaityti? Kas gal priežastis atspėti.... Bet, rodos, vieną vienintėlę priežastį — kad jie lietuviški. Auklėtiniai, seminarijon patekę, vargiai gali priderindai ir Dievą pagarbinti. Kadangi visokios maldos tenai laikomos lenkiškai, o naujokas tos kalbos arba visai, arba mažai temoka, tai, kol šiek tiek pramoksta, prisieina ilgą laiką dvasiską alkį kesti.

Lenkų vaikai, kaip pranešė laikraščiai, Berlyne tapo tėvų neprileisti prie pirmosios komunišios iškilmės už tai, kad vokiečiai Klebonas atsiskak į juos tik prakalbėti lenkiškai. O iškilmėje dalyvavusieji tapo viešai apskelbti, kaip „streikbrecherai“; pabandyk pas mus Lietuvoje, kur ne 30 lietuvių yra, kaip ten lenkų vaikų, bet visi lietuviai ir viens kitas aplenkėjęs, nuo „Trakų arba Keidainių“ lenkas! Ir kiek tankiai nemalonumų patirt prisieina vien už tai, kad kurs auklėtinis įtariamasis yra kaip „litvomanas“ — mylys savo tautą, arba geidžias jos geriau pramokti ir tt.... Anais metais, (1900—1902), tų represijų laike, kurios ant lietuvių buvo užgrūvusios, nekaltai nukentėjo Kl. Petras Kubilius (jau kunigas). Jis liko tame pačiame kurse ant antro meto. Nuo pirmojo egzaminų tapo užrašytas antramečiu, nors nebrolai ir tas pirminis pasisekė, o ir tokios taisyklės nebuvė, kad vieną neišdavus, liktų ant to pačio kurso, nes abejaui duodas dvi pataisai. Tuo tarpu norėta pabausti antrąjį Kubilių Juozą, labiau įtariamą. Kadangi buvo sumanymai — lenkomanijos karėligei užėjus — toki smulkus krislėliai nepamato.... tai ir išėjo mažas nesupratimas!!! O atitaisyti nebegalima! Rimtųjų užlaikyti reikia. Nežiūrint į šnibzdėjimą paskiau kaip-kurių iš perdėtinių personalo „alte-alter Kubilius“ — dalykas teip ir atliko. Quod scribis — scribis.

Gerai patarė sako: „Kas plunksna parašyta, — nė kirviu neiškirsi“. Ir tai, dvasiškoje mokykloje.... Horrendum! Arba kaip skaudu gali būti tam, kurs atvažiuoja seminarijon lietuviškos kalbos nemokėdamas; norėdamas tikrai patarnauti, kaip geras „operatorius“, tame „Vineae Christi“ kampelyje Lietuvoje, ima mokintis tos kalbos; pradeda draugauti su draugais lietuviškas ir.... baisybė neapsakytai yra draudžiamas, perspėjamas, pagalios grumojamas išvėjimu 24 valandų laike. O draugai, su kuriais susidraugavo, teršiamieji epitetais „šikšni“.... ir tt.... Jiesko teisybės, o neranda. Kas tokiam daryti! Nekartą pas tokį lieksai iškraipytą nuomonę kas link lietuviško klausimo. Peikia visad lietuvių ir negali atstigerėti begarbindamas „Geista Dei per Polonos“. Teip yra skriaudžiami tautiškai jausmai, tokią dvasios prie spaudą kenčia mūsų kunigų einančioji jaunuomenė namie, Lietuvoje. O prie spauda jau pigus dorybės mokytojas.... Quoque tandem! Ar tai neįgauna brolių lietuvių? Ar toksai padėjimas neatsimūsa ant visų kunigų gyvenimo! Tai

liudyja nesąžiningas kunigų tarpe, kurį šiandien matome. Jop, broliai, šventi rykai, bet nūven? dalykai. — Manau, kas balsas liks be atbalsio, nes daugimas, o rasiit ir tie, kuriems tas dalykas rūpėti turėtų, pasakys, užsinešimo pilnū nusistebėję. Jog tai „bedievystės“ aidas. Nje ne nepaisydamas pažymiu, jog laikas būtų apie tai pagalvoti. Čia privalo „non admirari, non indignari, sed intelligere“. Status quo — Almae seminarijos — tokiu pat ilgai pasilikti negali, kas ir kaip ir kam veikti čia priderėtų — palieku dasipro tėti maloniems skaitytojams. Rasit kada, tiems šviesiems lenkų kultūros liuminarėjams užgesus, įspis šviesesnis malonus saulelės spindulys ir „musų langą“, iš kur anuose laikuose nemazai šviesos paskleidė tėvynėje Lietuvoje anie Valandai, Baronai ir kiti.

Tikėjime, broliai, jog aulstančią dieną mūsų norfs su nūsi visgi išvys.... Kol kas, rūpinintis tuo dalyku turėtų pati kunigija.

„O, jūs, kurie tiek daug (žadėjot) Jausmus auklėnute platonė (išus)....“

Kur šventą ugnį tą padė (jot Ir tuos užnamymus gra (žius?)

....Sunkiuose tan, garbinga kunigija, taikuose gyvent prisieina, bet tavo įpėdiniams gali dar sunkesni išaušti. Išgirs jaunoji kunigų karta jos kuniskoms ir dvasiškomis spėjomis nusilpnėjas, kadangi tokiose pamaloniose aplinkybėse yra auklėjama. Kunigijai kunigijai pasigailėk pati savę! Jonas Kurtinys, V. Z.

IŠ AMERIKOS.

Skundžia laikraščius.

PATERSON, N. J. Čianykščios miesto valdžios paliepė miesto raštininkui apskųsti į sudą visus laikraščius, kurie, norėdami užkinti, ar jieskodami sensacijos, peržiūrint į šnibzdėjimą paskiau kaip-kurių iš perdėtinių personalo „alte-alter Kubilius“ — dalykas teip ir atliko. Quod scribis — scribis.

Gerai patarė sako: „Kas plunksna parašyta, — nė kirviu neiškirsi“. Ir tai, dvasiškoje mokykloje.... Horrendum! Arba kaip skaudu gali būti tam, kurs atvažiuoja seminarijon lietuviškos kalbos nemokėdamas; norėdamas tikrai patarnauti, kaip geras „operatorius“, tame „Vineae Christi“ kampelyje Lietuvoje, ima mokintis tos kalbos; pradeda draugauti su draugais lietuviškas ir.... baisybė neapsakytai yra draudžiamas, perspėjamas, pagalios grumojamas išvėjimu 24 valandų laike. O draugai, su kuriais susidraugavo, teršiamieji epitetais „šikšni“.... ir tt.... Jiesko teisybės, o neranda. Kas tokiam daryti! Nekartą pas tokį lieksai iškraipytą nuomonę kas link lietuviško klausimo. Peikia visad lietuvių ir negali atstigerėti begarbindamas „Geista Dei per Polonos“. Teip yra skriaudžiami tautiškai jausmai, tokią dvasios prie spaudą kenčia mūsų kunigų einančioji jaunuomenė namie, Lietuvoje. O prie spauda jau pigus dorybės mokytojas.... Quoque tandem! Ar tai neįgauna brolių lietuvių? Ar toksai padėjimas neatsimūsa ant visų kunigų gyvenimo! Tai

liudyja nesąžiningas kunigų tarpe, kurį šiandien matome. Jop, broliai, šventi rykai, bet nūven? dalykai. — Manau, kas balsas liks be atbalsio, nes daugimas, o rasiit ir tie, kuriems tas dalykas rūpėti turėtų, pasakys, užsinešimo pilnū nusistebėję. Jog tai „bedievystės“ aidas. Nje ne nepaisydamas pažymiu, jog laikas būtų apie tai pagalvoti. Čia privalo „non admirari, non indignari, sed intelligere“. Status quo — Almae seminarijos — tokiu pat ilgai pasilikti negali, kas ir kaip ir kam veikti čia priderėtų — palieku dasipro tėti maloniems skaitytojams. Rasit kada, tiems šviesiems lenkų kultūros liuminarėjams užgesus, įspis šviesesnis malonus saulelės spindulys ir „musų langą“, iš kur anuose laikuose nemazai šviesos paskleidė tėvynėje Lietuvoje anie Valandai, Baronai ir kiti.

Tikėjime, broliai, jog aulstančią dieną mūsų norfs su nūsi visgi išvys.... Kol kas, rūpinintis tuo dalyku turėtų pati kunigija.

„O, jūs, kurie tiek daug (žadėjot) Jausmus auklėnute platonė (išus)....“

Kur šventą ugnį tą padė (jot Ir tuos užnamymus gra (žius?)

....Sunkiuose tan, garbinga kunigija, taikuose gyvent prisieina, bet tavo įpėdiniams gali dar sunkesni išaušti. Išgirs jaunoji kunigų karta jos kuniskoms ir dvasiškomis spėjomis nusilpnėjas, kadangi tokiose pamaloniose aplinkybėse yra auklėjama. Kunigijai kunigijai pasigailėk pati savę! Jonas Kurtinys, V. Z.

Gerai patarė sako: „Kas plunksna parašyta, — nė kirviu neiškirsi“. Ir tai, dvasiškoje mokykloje.... Horrendum! Arba kaip skaudu gali būti tam, kurs atvažiuoja seminarijon lietuviškos kalbos nemokėdamas; norėdamas tikrai patarnauti, kaip geras „operatorius“, tame „Vineae Christi“ kampelyje Lietuvoje, ima mokintis tos kalbos; pradeda draugauti su draugais lietuviškas ir.... baisybė neapsakytai yra draudžiamas, perspėjamas, pagalios grumojamas išvėjimu 24 valandų laike. O draugai, su kuriais susidraugavo, teršiamieji epitetais „šikšni“.... ir tt.... Jiesko teisybės, o neranda. Kas tokiam daryti! Nekartą pas tokį lieksai iškraipytą nuomonę kas link lietuviško klausimo. Peikia visad lietuvių ir negali atstigerėti begarbindamas „Geista Dei per Polonos“. Teip yra skriaudžiami tautiškai jausmai, tokią dvasios prie spaudą kenčia mūsų kunigų einančioji jaunuomenė namie, Lietuvoje. O prie spauda jau pigus dorybės mokytojas.... Quoque tandem! Ar tai neįgauna brolių lietuvių? Ar toksai padėjimas neatsimūsa ant visų kunigų gyvenimo! Tai

liudyja nesąžiningas kunigų tarpe, kurį šiandien matome. Jop, broliai, šventi rykai, bet nūven? dalykai. — Manau, kas balsas liks be atbalsio, nes daugimas, o rasiit ir tie, kuriems tas dalykas rūpėti turėtų, pasakys, užsinešimo pilnū nusistebėję. Jog tai „bedievystės“ aidas. Nje ne nepaisydamas pažymiu, jog laikas būtų apie tai pagalvoti. Čia privalo „non admirari, non indignari, sed intelligere“. Status quo — Almae seminarijos — tokiu pat ilgai pasilikti negali, kas ir kaip ir kam veikti čia priderėtų — palieku dasipro tėti maloniems skaitytojams. Rasit kada, tiems šviesiems lenkų kultūros liuminarėjams užgesus, įspis šviesesnis malonus saulelės spindulys ir „musų langą“, iš kur anuose laikuose nemazai šviesos paskleidė tėvynėje Lietuvoje anie Valandai, Baronai ir kiti.

Tikėjime, broliai, jog aulstančią dieną mūsų norfs su nūsi visgi išvys.... Kol kas, rūpinintis tuo dalyku turėtų pati kunigija.

bėjimų ir paskui užgimusių gaisro nužudė visus turtus. Už kelionę užmokėjo Chinų randas. San Franciscoj vie nok savo turtus nužudė ir ukėsi kitų kraštų, bet randai savo kaštais jų negabena namon.

Šalnos.

CHEYENNE, WYO. Visokiuose kraštuose steto Wyoming naktį 21 d. berzelio, taigi paskutinį dieną pavasario, buvo gana didelės šalnos, kurios labai užkėnė laukams. Šimet, kaip iki šiol, ant viso šiaurinio žemės puskaruolio oras žymiai persikeitė.

Nelaimė kastynėse.

CALUMET, MICH. Quincy kastynių oloj Nr. 6 nupuo lė kėlimosi prietaisais. Du darbininkai prie to likosi užmūti, o keturi sunkiai sužeisti. Abudu užmūstieji yra švedai.

Gaisrai.

GLADSTONE, ILL. Šitą miestą išnaikino baisus gaisras. Kiek jis nuostolių pridirbo, dar nežinia.

YAZOO CITY, MIS. Sudėgė Paducah liejinyčio. Nuostolius gaisro padarytus skaito ant 200000 dol.

GOLEVAUDE, ILL. Užgimęs čianykščiose skalbinyčiose gaisras išnaikino du namų bloku. Nuostolius gaisro padarytus skaito ant 150000 dol.

READING, PA. Žaibas uždegė įtaisus Prospect Dy Works. Nuostolius gaisro padarytus skaito ant 250000 dol.

SANTA CRUZ, CA. Sudėgė čia, ant jurių kranto, Casino trioba. Nuostolius gaisro padarytus skaito ant 150000 dol.

Nelaimės ant geležinkelių. RENO, NEV. Netoli Fleish, ant Southern Pacific geležinkelio, išsoko iš rėlių traukis. Prie to keturi slapta važiuojanti valkiozai likosi užmūti, o du sunkiai sužeisti.

IŠ DARBO LAUKO.

CHICAGO, ILL. Tarnaujanti ant Interurban Elgin & Aurora ir ant Metropolitan, Chicago, Elgin & Aurora geležinkelių pareikalavo didesnių algų, kitaip jie žada štraikuoti.

CHICAGO, ILL. Tarnaujantiems Union Traction Co. pakėlė algas ant 1c. už darbo valandą. Todėl štraiko ne bus.

CHICAGO, ILL. Pennsylvania ir Illinois Central geležinkeliai pakėlė algas tavorų krovėjų.

COLUMBUS, OHIO. Kalnakasių štraikai Ohio štete pasibaigė. Štraikavę darbininkai gavė nuo organizacijos viršininkų prisakymą grįžti prie darbo.

Kansas šteto fermeriai, nuvalymui javų, reikalauja 25000 darbininkų.

St. Louis, Mo. Darbai minkštų anglų kastynėse štetuose: Missouri, Kansas, Arkansas ir Indijonų teritorijoj prasidėjo.

DULUTH, MIN. Keli metai atgal čia užgirtos paprastų darbininkų algos po \$2.00 — 2.50 ant dienos, bet dabar ir už tokias algas ne galima gaut darbininkų; ypač truksta darbininkų prie naujai dirbamo geležinkelio.

PITTSBURG, PA. Crescent geležies dirbtuvėse dirba prie visų 22 pečių. Darbo čia užteks ant ilgesnio laikais paskutinių žemės dre-

STONEGA, VA. Stonega Coke and Coal Co. pakėlė dirbančių prie kokso pečių algas: nuo dabar dirbanti prie 48 val. pečių gaus 90c., o dirbanti prie pečių 72 val. po 1 dol. Pakėlė teipgi algas kokso krovėjų ant 20c. nuo vežimo.

CUMBERLAND, ILL. Tavorų dirbtuvėse dirba 5 dalyse, o 3 stovi, bet ir stovinčiose dalyse neužilgio pradės dirbti.

CONNELLSVILLE, PA. Sligo dirbtuvėse dirba 16 pečių, o 5 stovi. Darbai čia čia apskritai negeriausiai.

McKEES ROCKS, PA. Lockhardto geležies dirbtuvėse reikalauja darbininkų. Geri, pažįstanti darbą darbininkai galėtų gaut čia darbą.

WASHINGTON, PA. McClure geležies dirbtuvėse šinom kartu darbo yra pakaktinai.

MARTINS FERRY, OH. Dirbtuvėse American Sheet & Tin Plate Co. darbai čia gerai, bet truksta darbininkų, todėl ne galima darbe pradėti visose dirbtuvių dalyse.

CAMBRIDGE, OH. Čianykščiose blėtos dirbtuvėse darbai čia geriau negu kada nors pirma.

WHEELING, W.VA. Whitakero dirbtuvėse visa pudlerų dalis stovi.

TARENTUM, PA. Visose aplinkinėse kastynėse suštrikavo anglekasiai.

LIETUVIAI AMERIKOJ.

Iš Eaton, Cal.

Lietuvių yra čia 3 apsidususių šeimynų ir 6 pavieni. Visi sutikime gyvena ir gražiai elgiasi, todėl turi ir geres darbus ir uždirba puikiai. Noriai skaito laikraščius ir knygas, tik gaila, kad ne visi moka skaityti, nors ir gana norėtų (norinti juk gali išmokti. Ne moksli, o teip sunku prašalinti, reikia tik darbo prie to pridėti. Rd.)

12 d. berzelio atsilankė Denvere kun. Krawčunas ir nuo seniai ne mačiusius savo kunigo lietuviškus išklauskę išpažinties. Lietuviai nesigalėjo pinigų atlyginimui kunigui, buvo toki, kurie davė ir po 5 dol.

24 d. berzelio atsilankė kevičia susirinko keli lietuviai. Buvo užnamyta paaupti, kiek išgalint, naudai revoliucijos Lietuvoj. Susirinkę sudėjo \$4.75 (ankautojų pravarės ir jų aukos pagarsintos kitoj vietoj. Rd.)

Piguos tuos siunčiam „Lietuvos“ redakcijon. Paskiriam juos Socijal-demokratų partijai. Prašome perduoti Revoliucijos Šelpimo Komitetui.

P. Karpus.

Iš New Britain, Conn.

16 dieną berzelio sanariai Sv. Juozapo draugystės apvaikščiojo 15 metų sukaktuvės draugystės gyvenimo; buvo didelė gatvinė paroda. Parodoje, apart vietinių Ukėnų Neprigimimo Klubo ir Švento Andriejaus draugystės, dalyvavo Hartford'o Sv. Jono Evangelisto draugystė. Nors iš pat ryto lijo, vienok apvaikščiojimas pasisekė gana gerai, didelį įspūdį padarė ant čianykščių lietuvių, teigiant svetimtautių, kurie gana prilankę lietuviams, ką parodo aprašymas apvaikščiojimo ir lietuvių New Britain „Heralde“. Po apvaikščiojimo, gatvėms visi nuėjo į parką, kur buvo parengtas piknykas. Sve-

čių iš aplinkinių miestų buvo dikčiai, beveik visi linksminosi gražiai, tik tai keli vaikai verti papeikimo, nes neįmoniškas balsais šukavo, tartum koki indijonai. Laikas jau mums, broliai, susiprasti, nejuokinti svetimtautių ir liautis mėgdžioję lenkus, kurie visų yra neužkenčiamieji! Reikia visur vadintis lietuviais, o ne „poliokais“. Čia yra daug lietuvių, nežinančių kaip vadint save angliškai: jeigu bosas dirbtuvėj paklausia, kokios tautos, tai atsako „liutvis“. Žinoma, nieks negali suprasti, kas tai būtų per tauta, liutvisių užklauskus antrusyk ar „polish“, neturėdami ką atsakyti, sako „yes“. Tokiu būdu ir tampa lenkais užrašyti; kai kurie atvirai save vadina lenkais (tą daro tik tai „Saulės“ skaitytojai). Taigi, broliai lietuviai, nesivadinkite „polish ar liutvis“, tik tai lietuviais (Lithuanians), nes lietuviai čia turi gerą vardą ir dirbtuvėse geresnius darbus ir algą gauna: paveizdan, Stanley Worką dirbtuvėje, jeigu mato, kad skiriesi nuo lenkų ir su jais ne kalbi, kad ir nesusikalbi angliškai, tai geriau moka negu lenkams. Stanley Works dirbtuvėje tik tai 12 lietuvių dirba ir visi pušėtinai uždirba, geriau negu lenkai. Šv. Juoz. ir Andriejaus dr. tės nesioja šventųjų vardus, vie nok yra liuosos nuo bažnytinio jungo.

K. Vaikinas.

Iš Century, W. Va.

Anglij kasyklose darbai gerai čia ir uždarbiai neblogi: uždirba po \$3.00 ir \$4.00 ant dienos.

Lietuvių yra 12 šeimynų ir 20 pavieni.

Kitose apygardose žmonės deda aukas tautiškiems reikalams, tveria draugystes ir visokias kuopeles; pas mus negalima prie nieko panašaus prikalbinti, čia viskas yra bedieviskai: laikraščius ir knygų nerodyk, nes sako, gali gauti sumaišymą proto. Jeigu jau skaito, tai vien pasakas apie raganas, užkeiktus karalius, visokias baidyklas (tame dar nieko blogo nėra, tegul skaito nors tokias, paskui pripras prie kitų). Pasakos tokios yra pačių žmonių sutvertos sulyg jų supratimo, yra tai žmonių literatūra, jas brangina net mokslinčiai ir renka, kad apsaugoti nuo pražuvimo, nes jose, kaip veidrodij, atsismuoda žmonių dvasišką gyvenimą, jų supratimas. Rd.)

Inžinukas.

Iš Allegheny, Pa.

Pas mus lietuviai kruta, turbūt, daugiau kaip kur kitur, ir tas krutėjimas yra labai žymus. Štai 17 d. šio mėnesio mes turėjom vestuves: jos atsiminėjo didelių krutėjimų. Kas [tikės, kad negyvi daiktai, kaip torielkos, buteliniai, uzbekai, o net pilnos bačkutės su alium pradėjo krutėti. Bet tas krutėjimas buvo keistas ir ne labai malonus, nes ne vienas ant galvos pajuto nupuo lų kokių iš tų daiktų, podraug ir gumbai pradėjo augti. Negana to: iš didelio krutėjimo ir kraujas susijudino, taigi iš veselininkų retas kurs te galėjo savo spėkas suvaldyti, kraujas ne vienam, tai iš nosies, snukio, ausų, ar pakaušio tekėjo. Ant to krutėjimas dar nepasibaigė. Net už kelių bliukų, ant policijos stacijas, policijantai negalėjo susiturtėti ir jie pradėjo krutėti. Pasekmės tos dienos krutėjimo buvo, kad nuo Woods Run'ave link policijos stacijos nukrutėjo

net 18^{is} lietuviškų kartų, kurie revoliucijos dvasia teip buvo užsidegę, kad nepaisydami revoliucijos Lietuvoje, kur musų broliai kovoja už laisvę krašto, žmonijos, — čia, — nykščiai pakėlė revoliuciją išbandymui stiprumo savo pakausiu ir žodyno lietuviškai — rusiškai — amerikoniškų keiksmų. Tas krutėjimas arba, kaip jį įėjo į madą vadinti, ta revoliucija buvo aiškiai pažymėta: per penkioliką bliokų (nuo namų iki policijos stacijos) tvakėjo ir gražiai spindėjo kraujas iš lietuviškų pakausiu, o Alleghenės vaikai turėjo tokį „show“, kokio ant Bijon už 25c. butų nematė (neminėsiu, kad ir suaugusieji su nusistebėjimo žiūrėjo ant tokios regylos). Kiekvienas vardas buvo į knygas įtrauktas ir \$6.00 „a piece“ už revoliuciją ne vietoj. Žmonės labai supykę, ir nespėję dar pakausiu susiuvinti ir išsikeisti po doliarį, grįžo atgal išpajoti į tą pačią vietą. Ten buvo iki ryto (18 d.). Bet, o nelaimė, krutėjimas vėl dar smarkiau apsirovė, o policija atkrutėjo net su keliais patrolvežimais. Ir vėl parankiojimai. Ir teip iškrutėjo ant policijos stacijos visi, jog nė dūrių neliko kam uždaryti. Kad iš tų poros vežimų lietuviškų-amerikoniškų revoliucionierių išsunks žydėliai su skvajeriais trijketuriais šimtus doliarų, nėra abejonės. Ar tai negraži auka nuo Alleghenės lietuviškų sunų ant tėvynės aukuro revoliucijos reikalams? Už tą galima pasiklontiot musų naujam dušų ganytojui, kuris, kaip matyt, gražiai gano! Juk ne uždėję lietuvių sudėję jau apie \$10000 bažnyčios statymui, kur galės gauti policininkus, kad apdaužytų galvas, nereiks patiemis. Užsiedys darbas.

Mes čia turime prišaukiamam atstume penkis lietuviškus kunigus.

Gaila vien, kad policija neturi tiek supratimo, kad vietoje žmonės kasdien ant stacijos vazioti, išvežtų jų ganytojus.

F. J. Bagočius.

Is Brooklyn, N. Y.

Nė vienoj, turbūt, lietuviškoj kolonijoj Amerikoje lietuvių teip dang nesidarbavo labui tėvynės ir revoliucijos, kaip Brooklyn. Nors čia nuo keleto metų yra susitvėrus Šimano Daukanto Dramatiška Dr-tė, bet nesant gero vadovo, veikdavo gana silpnai, lošdavo per metus — kokią dramą ar komediją. Paskutiniame laike ta Dr-tė visai buvo liovus veikti. Prie tos draugystės buvo suorganizuotas mašytas choras po vadovystę L. Eremino, bet Dr-tė snaudžiant, tas choras pasivadino savystovia draugystė dainininkų po vardu Mildos Dainininkų Dr-tė — ant galo visai pakriko. Ir teip garsūs Brooklynas perėit rudenį buvo visai apmirę. Bet kada smarki kruvina revoliucija išsiplėtoja po visą Lietuvą, kada tukstanciai balsų pradėjo šaukti „Pagelbos, pagelbos!“ sukruto širdys brooklyniečių. Atsirado nauji veikėjai, nauji organizatoriai, reziseriai, dirigantai, kurie, neatsižurdami į senasias, miegančias draugystes, pradėjo tvirti naujas ir veikti.

19-ta kuopa L. S. P. A. pradėjo rengti prakalbas ir balsus, iš kurių pelnas eidavo revoliucijos naudai. Iš suvienytų draugystių atstovų tapo sutvertas Revoliucijos Šelpimo Komitetas. Bet daugiausiai nuveikė pribuvę apie kalėdas iš Lietuvos

vėikėjas P. Bukšnaitis. Vos pribuvęs, jis susipažino su buvusiu vietinės katalikiškos parapijos vargonininku, J. Neimontu, prikėlė jį iš tingiavimo, į kurį buvo įpuolęs, prikabino sutverti tautišką dainininkų chorą, su teikė atvežtas iš Lietuvos gaidas, atspaudino ant hektografo atskirus balsus ir drange su J. Neimantu pradėjo dainininkus mokyti. Dainos labai sekėsi ir iš choro visuomenė labai džiaugėsi. Bet paskui užgimė nesutikimai tarp Neimanto ir Bukšnaitis. Tuom tarpu Bukšnaitis suorganizavo teatrališką kuopelę ir pradėjo mokinti lošti dramas. Matydama tą, S. Daukanto Dramatiška Dr-tė subruzo ir neismokiusi gerai lošėjų, parengė teatrą 26 d. vasario. Lošė farsą „Neatmezgamas mazgas“. Atlošė labai silpnai. Lošikai, norėdami, turbūt, pasigirti, teatrališkose kostiumuose ėjo net ant gatvės: A. Dumblys (zydo kostume) įėjo į krautuvę ko ten pirkti ir gana rėkamo — sukėlė ant gatvės tarp vaikų. Po teatrui choras gerai padainavo keleto senovės dainų, kurios publikai patiko ir dirigentui buvo paduotas nuo dainininkų buketas rožių. M. Sadaucas nemažai nustebino publiką mokėjimu griežti ant daugybės instrumentų: skambino ant arfos, mandolinos, gitaros, cimbalų, griežė ant smuiko, armonikos, visokių švilpynių ir tt. Gana juokingai deklamavo J. Česna „Lietuvos ubagą“. Gryno uždario turėjo Dr-tė, turbūt, apie 40 dol., bet nors buvo pagarsinta, kad visas pelnas bus paskirtas revoliucijai — lošėjai pinigų pasidalino tarp savęs ir tik vos \$9.35 ant revoliucijos tedavė. Gėda!

Antras teatras buvo gavenioj, į tris savaites po viršminėtamjam. Lošė P. Bukšnaitis naujai suorganizuotoji kuopa. Atlošė dramą „Kovoje už laisvę“. Lošimas nusidavė labai gerai. Ypatos buvo parinktos atskančiai. Ypatingai originališkai buvo: Petras (P. Bukšnaitis), Baublys (Jurgellonis) ir Ignacas (Kriaučiūnas). Gerai imitavo traukiančią minią paslėptas už scenos choras. Po teatrui buvo prakalbos ir naujai suorganizuotas vyriškas choras, po vadovystę P. Bukšnaitio, padainavo dvi revoliucijos daini, kurios publikai neišpasakytai patiko.

Per vėlykas, 15 d. balandžio, ta pati kuopa lošė vodelių „Valeščiaus sudas“ ant parengto 19 kuopos L. S. P. A. balliaus. Lošimas nekaip nusidavė, nes nebuvo atskančių dekoracijų ir publikai neramiai užsilaiškė, per ką žodžių nuo scenos nebuvo girdėti. Paskui buvo improvizuota „Demonstracija Valeščiaus Sude“, kuri atsituvo sekant: burių revoliucionierių įsilaužė į valeščiaus raštyne, persovė šnipą, išvare raštininką, nukabino bičiulį starsiui, sudaužė caro paveikslą ir sunaikino knygas ir raštus. Paskui, iškėlė raudoną vėliavą su peršau: „Tegyvuoja socializmas! Šalin caro valdžią!“ uždainavo, „Broliai už ginklų“, po direkcią Bukšnaitio. Publikai ši demonstracija neišpasakytai patiko. Paskui buvo prakalbos M. Sadaucas žaidė ant daugelio instrumentų ir Birutės Dainininkų Dr-tė dainavo dainas. Dainos suvis nepasisekė, nes balsai nebuvo sutaisyti. Paskui Lietuvių Dr-tės sanarės, po vadovystę P. Bukšnaitio, gerai padainavo „Nors andros

už“. Po dainų buvo lektoriaus pačtas. Jaunumenei pačtas labai patiko, bet toliaus, kasin-koki padaužos parašė dviem merginoms „karčią teisybę“. Tiedvi, skaitydamos savę už įžeistas, nubėgo pas policijantus skusties ir tie, atėję, kaip koki caro cenzoriai, „lektiojantį pačtą“ uždraudė.

28 d. balandžio Dramatiška S. Daukanto Dr-tė lošė tragediją „Keistutis“. Atlošė gana silpnai. Artistai roles atkalbėjo giedančiu balsu, publika pradėjo snauti. Geriausiai lošė A. Jakaitis, Albana, vidutiniškai K. Vilkevičius — Keistutis. Prisiėjo dar neatsakanti parėdai: Lietuvos kareiviai buvo su išpaniškomis barzelėmis, o Vaidyla, vietoj parėdo Krievius — turėjo kostiumą Kai pošiaus. Paskui dainavo Birutės choras, vidutiniškai. Pelnas iš teatro ėjo Dr-tės naudai.

Gražiausias teatras buvo atloštas laike susivaziavimo L. S. P. A., 10 d. berzelio. Buvo lošta „Audra giedroje“. Artistai, po vadovystę P. Bukšnaitio, lošė tikrai gerai. Kalba, judėjimai buvo suvis atsakanti. Labiausiai atsižymėjo aktorisku gabumu J. Šaltys, rolėje Senio Bertasius ir K. Vilkevičius rolėje pavyduolio — vyro Kupečio. Po teatrui buvo prakalbos, deklamacijos, dainos lektiojantis pačtas su šokiais. Dainavo Susivienijimo Lietuvių Dr-tės choras, dainavo „Mažka valgė ir negėrė“, o vyriškas choras 19 kuopos L.S.P.A. revoliucionierų dainą „Broliai, už ginklų“, abudu po direkcią P. Bukšnaitio ir Birutės mašytas choras po direkcią J. Neimonto — keleto tautiškų gražių dainelių. Viskas nusidavė gana gerai ir publika buvo užganėdinta.

Gaila, kad, dėl nesutikimų tarp dirigentų, Brooklynas liko be choro, nes P. Bukšnaitis, liovėsi mokinti abudu savo chorą, kad pasibaigtų nereikalingi ginčai. Dabar girdėt, kad P. Bukšnaitis vėl iš naujo organizuoja vyrišką chorą ir reik tikėtis gerų pasekmių.

Primenu tik, kad, kaip matome „Vienybė Lietuvninkų“ No. 20, nuo 26 sausio iki 18 balandžio, reikalams revoliucijos Brooklynie surinkta \$866.92.

Bijunas.

Reikia gerų antrašų.

Ateivų užveidžia jau ne kartą skundėsi, kad atkankanti į Ameriką ateiviai atsigabena teip netikusiai parašytas savo giminių antrašas, kad jų negalima suprasti. Vietų ir gatvių vardai parašyti teip, kad ant jų išsiųsti telegramai giminėms ateivių negali būti priduoti, kadangi jų negalima surasti. Tuom tarpu Amerikos valdžios reikalauja giminių adresų tokių, kad jie priimtų atkankiančius ateivius, kad ateiviai ne būtų sunkenybe kraštui ir neturi giminių antrašų, tokius gražina atgal. Ir dabar ant New York'e yra daug visokių naujų ateivių su laikytų, gal tame skaitliu jie ir lietuvių. Išsiųsti ateivių užveidžios giminėms telegramai ne galėjo būti priduoti, kadangi jų negalima buvę surasti dėl netikusiai parašytų adresų. Juos gražys atgal.

Lietuviai teipgi rašo ant rašus saviškai, kaip kam patinka, miestų ir gatvių vardus teip perkeičia, kad nieks negali suprasti, kokiame miestus ir gatves turi reikėti. Išven-

gimui visokių nemalonių, viešiantį gimines iš Lietuvos todėl geriausiai padarytų, jeigu adresų pats ne rašytų, bet duotų juos kokiame geriau išlavintam amerikoniui parašyti. Parašyti ant rašų nelengva, ji reikia gerai rašyti.

Revoliucijos šelpimo reikaluose.

„Kovo“ patilpo sekantis raštelis:

„Perskaitę N 17 „Vienybės Lietuvninkų“ atskaitą C. K. Rev. Šelpimo ir patėmyje laikuriuos neaiškumus, mes, 14 L. S. P. A. kuopa, Baltimorėj, radome reikalingu atsiliepti C. K. R. Š., geizdami praškinimo tų patamsių. Pirmiausiai, toj atskaitoj garsinama nuo vardo kokio C. K. Reikalų Tėvynės. Mes nežiname, kur ir kada toks komitetas buvo išrinktas. Sprędami pagal pasirašiusius sanarius to komiteto, mes matome, kad šitas komitetas — tas pats, kuris buvo išrinktas 22 d. vasario Philadelphiaj, ir kuriam buvo duotas vardas C. K. R. Šelpimo. Jeigu teip, tai mes norime, kad tas komitetas vadintus savę tuom vardu, kurį davė jam susivaziavimas Philadelphiaj.

Toliaus, išlaidos pagarsinta, jog \$74.78 išmokėta už parengimą seimo ir masmitingo ir \$12.00 „typewriting“, „seimo“ rezoliucijų. Kravoje \$86.78. Mes neesam girdėję, kas ir kada paskyrė iš revoliucijos fondo apmokėti išlaidas „seimo“, masmitingo ir spauzdinimo rezoliucijų (ištikrinę tik vienos rezoliucijos).

Dėlto prašome C. K. R. Š. paaiškinti mums šiuos musų nenumanymus: 1) kodėl C. K. R. Š. neįmoka vadytis savo tikruoju vardu, t. y. kodėl vadinas kokio ten C. K. R. T., kada jis yra C. K. R. Š. ir 2) kępo norą pildydamas, C. K. R. Š. paskyrė iš revoliucijos fondo apmokėti išlaidas „seimo“, masmitingo ir spauzdinimo rezoliucijų?

Vardan 14 L. S. P. A. kp. Komiteto,

J. Grinius.

Budamas vienu Rev. Šelp. Kom. sanariu, negaliu atsiliepti vardu viso komiteto, kadangi mums, toli nuo vieno kito esant, ne lengva sneizinti, atsiliepti vien savo vardu su paaiškinimu, kiek pats žinau.

Philadelphia's seimas išrinko vien komitetą priėmimui ir dalinimui žmonių sudėtų aukų sulys jų pačių nurodymų; vardo komitetui seimas ne paskyrė. Ant rytojaus išrinkti komiteto sanariai, susirinkę bažnytinėj salėj, kalbėjo ir apie varda komiteto. Pirmesdis išsųk pasiūsiino pavadinimui jo Rev. Šelp. Kom., bet paskui paliovė besipriešinęs. Paskui, mums išsiakiusius, prezidentas vėl pasipriešino pavadinimui Komiteto Revoliucijos Šelp. Kom. iš pasiūsiinimą rėme ant to, kad daugumas susirinkusių tokiame vardu ne pritarė. Iš kaulija kasieriaus pastatyta ne ant vardo Rev. Šelp. Kom. ir tas padarytas be priešidėjimo kitų komiteto sanarių; jiems pranešta, kada jau viskas buvo padaryta. Tiek to. Mums rodosi, kad ne ant vardo remiasi svarbumas darbo. Jeigu yra kitoki komiteto nusidėjimai, reiktų apie juos visuoemei pranešti, nes ji yra sudžia ir ji privalo kontroliuoti darbus savo balsais išrinkti.

Svarbus apkaltinimas — yra išlaidos seimo rengėjų, iš

viso \$86.78. Bet tie pinigai, turbūt, ne Rev. Šelp. Kom. išleisti, bet seimo rengėjų iš surinktų laike vakarinio susirinkimo salėj Labor Lyceum. Rev. Šelp. Kom. priėmė tik atlikusius nuo kaštų pinigų ir tik už tuos atėjo. Kas į savo rankas priėmė pinigų laike susirinkimo sudėtas, aš nežinau, kaip nežinau, kas iš jų užmokėjo tuos \$86.78. Kas tuos pinigų priėmė, kas iš jų seimo kaštus užmokėjo, tas už tai ir atsako, ašgi bent už tai atsakymo ne imu.

Šernas.

Draugai! Apsisaukokim, nes caro valdžia nori mus agvogti.

(ATSIŠAUKIMAS).

Caro vyriausybei reikalingi pinigai. Po Naujų metų jai reiks apsimokėti procentai ir dalis skolos, paimtos vėdimui karės (vainos) su japonais. Tų skolų ir tų procentų susidarys mažiausia 325 milijonai rubl.

Caro valdžiai reikia išpirti iš japonų nelaišės ir parvežti namon 60 tukstančių musų kareivių; išpirti tegalima bus desėtkais milijonų rublių.

Caro valdžiai reikia papirkti ir nutildyti tie vaikai, kurie iš Mandziurijos grįžta. Tie vaikai jau sudaužė miestus Vladivostoką, Chabiną ir Tomską, jau jie paėmė į savo rankas Sibiro geležinkelį ir dabar patį, kaip įmanydami, vaziuoja namon, kad čia ant vietos pasirokuoti su tais jenerolais ir činauninkais, kurie juos pasiuntė tolimon šalin ant pragaišties ir nežmoniškų kantių.

Caro valdžiai reikia papirkti savon pusen ir ta kariumenę, kuri buvo namie. Kareiviai jau nebori valgyt supuvusių kopuštų ir sukimijusios mėsos. Jie nebepirka šaudyt savo brilių darbininkų ir valščionų, daugelyje vietų pareina žmonių pusen ir kartu kila prieš caro valdžią.

Caro valdžia mano, kareiviai nurimsų, gavę šokių-tokių algų, kiek daugiau košės, evelkesnės mėsos, vieną-kitą cukraus kashnį. Tegul vyriausybė sau mano, kareivius galėsianti titėms numaldyti; tegul ji tik neužmiršta, kad ir toms titėms reikalingi bus milijonai.

Caro valdžiai reikalinga daugiau policijantų, žandarų ir šnipų. Reikalinga surinkti nauji kazokų pulkai ir pastatyti nauji kalėjimai, nes visuos kraštuos sukilo prieš tą valdžią darbininkai ir valščionys, visur vargo žmonės imas ginklų ir rankas ir taikos galą savo terionims užduoti. Reikia ta revoliuciją sustabdyti, bet sustabdyti reikalingi milijonai.

Caro valdžiai reikia padidinti algą savo tarnams. Šuo, kad ir geriausias, turi but gerai lakintas, jeigu jo darbas yra sunkus; kitaip jis pabėgs. Jau bėga ir da labiau bėgs visokie policijantai, žandarai ir činauninkai, nes dabar bombos ir revoliucionierių kulkos kasdien dešimtimis jų nušluoja. Juos galima sustabdyti tik rublių pažadėjus, bet tuomet vėl reikalingi milijonai.

Ir tų milijonų caro vyriausybei dabar reikalinga šimtais. Tik iš kur jie paimti iš savo kasos valdžia jau gramdo paskutinius skatikus.

Iš mokesčių šimet nesusiurkū. Valeščionis trisų dešimčių gubernijų Rusijos būdą kentia ir nebetur jau duonos. Valeščionis Lietuvoj,

Latvijoje, Estuose, Lenkijoje, ant Kaukazo, kai kur ir pačioje Rusijoje, nors turi da koki skatiką, bet čarni jo neduoda ir neduos, nes jau suprato, kad caro valdžia yra pikčiausiu jų priešu, o kas gi savo priešą remi?

Caras liepė 12 gruodžio savo ministrai reikalingus pinigų, 400 milijonų rublių, pasiakolint. Bet kas gali skolint pinigų caro valdžiai, jau prasiskolinusiai lig ausų? Kas gali duot pinigų tokiui valdžiai, prieš kurią sukilo visos valstybės darbininkai ir gali ryt, poryt jai galvą nusukt?

Užsienių kapitalistai jau nebebuoda vyriausybei pinigų, nes bljo juos pragašint. Neduoda ir saviejie bankieriai; pastvėrę maišelius su auksu, visokie pilvočiai, neat sigrijdami, dabar bėga už sienos, bijodami prikišti ir sa vo kailį ir vogtus iš darbininkų prakaito pinigų.

Tai iš kur gi gaus valdžia tuos 400 milijonų rubl?

Ji nori juos tiesiog iš musų kišenių pavogt. Ji nori tą padaryt švelniai ir tykiai, kaip gerai prityręs vagis ir štai kokiū būdu.

Terp musų dabar pasipylė dangybė popierinių pinigų. Tie popierėliai tik dėlto turi pinigų vertę, kad Peterburge, Valstybės Banke guli tiek aukso rublių, kiek yra išleista popierinių ir kol visuomet galima popierį auksu pamainyt. Bet tas auksas, uždirtbas rankomis darbininkų, yra caro valdžios rankose. Ir tą auksą valdžia jau pradeda vogt. Jau ji paėmė 240 mil. rublių ir vietoj pinigų paliko banbui savo vekselius, bankroto vekselius. Paimto aukso caro bernams neuteks; jie paims visus 400 milijonų rublių ir išvež juos užsienin mokėti savo skolas ir procentus.

Caro valdžiai negana bus ir 400 milijonų. Kad sugniauzt darbininkus ir sukilusius valščionis ir nepaleist valdžios iš savo rankų, ta gyvųjų gūsta, vadinama caro vyriausybe, nieko nežiurės. Ji jau prazudė, supudė, pasimaugė šimtus tukstančių žmonių; ji žudys savo priešus ir toliau, ji reškučiomis barstys auksą aplinkui savęs, kad tik patraukt prie savęs kareivius, policiją, ponus ir visus paperkamus gyvulius.

Auksą valdžia ims iš kapitalistų, o jeigu nuo jų negaus, ims iš Valstybės Banko, kol ten bus da bent vienas pinigėlis. Bet kuomet caro valdžia pabaigs gramdyt Banko aruodus, tuomet, draugai, iš šimtrublinės bumaškos galėsit susisukti bankrutą ir ramiai ją surukyt, nes ta bumaška jau nė skatiko nebebus verta. — Banke jau nebus ant ko atmainyt.

Gal caro valdžia da ir kitioki keliu pamėgins mus apgausti. Ji turi didžiausią fabriką popieriniams pinigams dirbti. Ji gali tų pinigų pridirbti šimtus milijonų ir terp musų juos paleisti. Gali tų pinigų tiek atsirasti, kad ant vieno auksinio rublio praisės penki popieriniai. Tuomet, popierėlių atmainant, mes gausim nuo caro valdžios 20 kapeikų auksu už popierinį rublį, o gal ir mažiau.

Juk laike prancūzų revoliucijos už popierinį rublį mokama buvo tik viena kapeika auksu. Laike Sevastopolio karo, prie caro Mikalojaus I-jo, už popierinį rublį mokama buvo 27 kapeikos. Neuzilgo su laukim ir mes tokių laikų, jeigu iš anksto neapsidairysim.

Latvijoje, Estuose, Lenkijoje, ant Kaukazo, kai kur ir pačioje Rusijoje, nors turi da koki skatiką, bet čarni jo neduoda ir neduos, nes jau suprato, kad caro valdžia yra pikčiausiu jų priešu, o kas gi savo priešą remi?

Todėl, nebeimkim popierinių pinigų. Jeigu kas turit bumaškų, tuojas neskit kaznačestvon ir reikalaukit, kad jas apmainytų ant auksos. Smulkių sidabrinų pinigų imkit ne daugiau, kaip penkis rublius. Atsiimkit savo idėtus pinigus iš taupomųjų (sbergatelnų) kasų, iš bankų ir kaznačestvų, nes jie gal greit subankrutint ir jusų pinigai bus prazuve. Jeigu pasiskubinsit, da galėsit savo kruvinai uždirtą skatiką nepragašinti.

Draugai darbininkai ir darbininkės, apsisaukokim! Nedaleiskim, kad auksas, musų prakaitu surinktas, patektų į rankas caro valdžios ir prieš mus butų apverstas.

Todėl, nebeimkim popierinių pinigų. Jeigu kas turit bumaškų, tuojas neskit kaznačestvon ir reikalaukit, kad jas apmainytų ant auksos. Smulkių sidabrinų pinigų imkit ne daugiau, kaip penkis rublius. Atsiimkit savo idėtus pinigus iš taupomųjų (sbergatelnų) kasų, iš bankų ir kaznačestvų, nes jie gal greit subankrutint ir jusų pinigai bus prazuve. Jeigu pasiskubinsit, da galėsit savo kruvinai uždirtą skatiką nepragašinti.

Be mums, draugai, neužtenka gėlbēt savo rublius, kurių pas darbininką varguoj ne kiek teatsiras. Mums reikia griaunt musų pikčiausias priešas, — caro valdžią. Mums reikia įgyt laisvę ir paimti valdymas savojo krašto į savo rankas. Mums reikia, kad Lietuvos reikalais rūpintus žmonių atstovai išrinkti Vilniaus Seiman visų suaugusių Lietuvos gyventojų, vyrų ir moterų, neski-riant nė tautos, nė tikėjimo, visuotinu, slaptu, tiesiu ir lygiu balsavimu. Mums reikia, kad tokią-pat laisvę įgytų kiekvienas kraštas rusų valstybės, kaip: Latvija, Lenkija, Balturvis ir kt., kas tik panorės savaip įsitaityti. Tuomet mes su jais susidėsime, kaip lygus su lygiu, vienon žmonių valdomon res publikon.

Tik tokių surėdymų iškovo-jus, atvės prakaituotas darbininko veidas, pasileis jo rankos, išsities nugarą ir jis pradės kaip žmogus gyvent. Tik tuomet susidursius musų spēkos ir galėsim smarkiau remtis su ponais skriaudikais, greičiau eiti prie socializmo, kur nebėjos jokio prispaudimo, jokios skriaudos.

Todėl griaukime valdžią, kuri mus skersai kelio su stojo. Ji nebeteri pinigų ir bankrutuoja. Padėkime jai visai pasibaigt. Todėl nebeimokėkim jai jokių mokesčių ir kitiems neleiskim mokēt. Uzdarykim visus monopolius, o kur uždaryt negalėsime, išdaudykim juos, kad caro valdžia jau nebetrauktų milijonų iš musų kišenių. Nebeigerkim degtinės patįs, nebeleiskim jos niekam par davinēt, nė kitiems gert. Kuomet pas carą nebebus pinigų, nebebus pas jį nė vaiko, nė policijos, nė žandarų. Kiekvieną skatiką, pasilikusį nuo nemokėtų mokesčių, nuo girtuoklystės arba senatvei ir ligai atidėtą, apverskim dabar apsišvietimui, susiršimui vienam turin, apverskim ant ginklų. Šaudykite ir geras revolveris šįdien yra geriausias apginėju vargdienio žmogaus nuo ligos, nuo skriaudos, nuo nelaimės.

Kuomet rankose kiekvieno musų bus geras ginklas, kuomet darbininkai visos rusų valstybės, o su jais kartu ir valeščionis, tą ginklą ištės kaktom caro tarnų, tuomet caro valdžiai jau bus galas. Vietoj saujalės ištivkusių gyvulių, kraštą paims valdyti patįs žmonės. Gyvenimo beimininkais liksim mes, darbininkai, ir patįs pasirūpinisim rasti gerą vaistą nuo savo bėdų.

Šalin popierinius pinigų! Šalin caro valdžią! Tegyvuoja revoliucija! Tegyvuoja ginkluotas sukilimas! Tegyvuoja socializmas!

Lietuvos Socialdemokratų Partijos Centro Komitetas, 1906 m. sausio m. Vilniuje.

Susivienijimo Liet. Amer.
reikalai.PRIEGLAUDOS NAMO REIKALAI.
LUOSE.

Rašydamos apie prieglaudų namą, pakviečiau kartu prie diskusijų sanarius S. L. A. Tame pačiame straipsnyje yra keli patėmyjimai redakcijos. Dėl tų patėmyjų turiu aiškiau išreikšti savo nuomonę ir kartu kviečiu kitus tautiečius prie svarstymo šio svarbaus tautiško reikalo. Be pasidarbavimo visų negali būti darbas priderančiai nuveiktas, arba kad ir būtų apdirbtas kelio likos ar keletos ypatų, tai vis ateisrų tokių, kurie jau tūsi neužganėdintais, todėl kad nesiklausė jų apie visuomenišką reikalą. Todėl aš kviečiu visus svarstyti reikalą įkurimo tautiško prieglaudų namo ir padaryti šioji tokį programą. Redakcija sako, kad lietuviškas tautiškas prieglaudos namas ne visame bus galima taikyti prie pavietinių institucijų. Tas tiesa. Ir aš, rašydama, nurodžiau tą patį, o jeigu nenurodžiau, kaip S. L. A. turėtų daryti su prieglaudų namu, tai turėjau ant mislies išreikšti savo mislį vėliau, nes viską vienu kartu negalima parašyti (jeigu visko ir ne galima, tai visgi galima daugiau, reikia tik saugotiesi kliudyti nesiraiščius dalykus. Rd.). Jeigu parašyti, tai pati rėdystė negali tiek vietos pašvesti (rėdystė ne protestavo. Ji meldžia vien nerasyti tuščių ginių ir plačių raštų, kadangi trumpesni būtų daug su prantamesniais. Rd.). Aš, padaręs savo įnešimą, tikiuosi, kad atsiras tautiečiai, kurie paduos savo nuomones, ką turėtų S. L. A. daryti. Pati rėdystė, metus žodį apkalbinimo (apkalbinimai ne rėdystės darbas. Rd.) už nepasirūpinimą apie tai, užbaigė, pati nieko nepaduodama (kas pradeda nuorodinti, tas turi iki galo varyti. Ne rėdystė pradėjo. Rd.). Su laiku gal viskas išsiaiškys be daromų užmetinėjimų. Redakcijos pasargos yra geru dalyku, bet tik tai ten, kur jos reikalingos, nereikalingų pasargų, rodosi, reikėtų neįkisti (o kokios yra nereikalingos? Rd.). Aš, rodosi, apie jokus priešus tautiško namo suvisai neminėju, iš kur tas žodis įsispraudė, aš negaliu dasiprotėti (iš mislies. Ir šitame straipsnyje jau toliau kalbasi apie priešus. Rd.). Ar mano priešai nieko svarbesnio neturi? Klausimas kyla, koks tas namas turėtų būti, kad neturėtų priešų. Man rodosi, jeigu S. L. A. tokią kovą turi visur su kunigais, kurie visai bando kenkti jo prasiplatinimui, tai veik visų jau tresnių tautiečių širdyse gema neapykanta ne vien tų, kurie kenkia ir stabdo augimą S. L. A., bet ir tų, kurie pritaria tiems stabdytojams. Todėl susivienijimas, įsteigęs savo kaštais tautiško prieglaudos namą, be abejonės, nenorėtų priimti tų stabdytojų, kurie sveiki, druti budami, savo uždirbtus centus padėjo už baro, arba į dolmonus tų, kurie susivienijimo augimą stabdo, o jeigu būtų tautiškas namas, tai beveikint, ar tai S. L. A. sanarys, ar siaip lietuvis, turėtų rasti tame name prieglaudą, o jeigu biednas žmogelis, tai nepasiektų, ar susivienijimas nekurių ypatų buvo stabdomas ar galvina mas, kad prieglaudą tik rastų. Tai turėtų būti tautiškas namas abelrai visai tautai, jeigu visų pašelpo sau-

kliai to namo įsteigimui. Rėdystė sako, kad tik tiek galima priimti į namą, kiek galima užlaikyti. Gal ir taip būtų gerai, jeigu toks namas būtų tik vienos kokios draugijos savasčia, kaip kad būtų vien S. L. A. prieglaudos namas, tasyk būtų kitokia kalba, nes tik tai susiv. sanariai turėtų tiesą rasti prieglaudą tame prieglaudos name, o jeigu būtų mažas skaitlius tokių sanarių S. L. A., tai galėtų priglausti ir ne sanarius; bet tai daryti tik mielaširdystę priimdami ne sanarius, tasyk galėtume sakyti, kad tik tiek galima priimti, kiek galima užlaikyti, bet toks namas negalėtų vadytis tautišku, bet būtų privatiskas susiv. Liet. Amer. prieglaudos namas. Apie tokią S. L. A. privatiską namą niekas, man rodosi, nekalba, bet kalba apie tautišką prieglaudos namą su kolonija. Taip aš supratau iš pranešimų laikraščiuose. Jeigu tame aš klystu, tai būtų mano veltus rašinėjimas, jeigu kalbama apie privatiską susiv. L. A. namo įsteigimą. Jeigu namas bus tautiškas, tai mano patėmyjimus pirmame pranešime laikau už teisingus, nes turėtų rasti visi lietuviai tame name prieglaudą, kiek jų atsirastų, ne taip kaip redakcija sako, kad tik tiek būtų priimama, kiek galima patalpyti. Jeigu negalėtų visų priglausti, tai negalėtų vadytis tautišku prieglaudos namu. Tokiam name neatbutinas ir neįsven-giamas daktaro užlaikymas. Senas, paliegęs žmogus veik visados turi būti po daktaro priežiūra. Jeigu ant kožno pareikalavimo reikės šaukti daktarą, tai gali daugiau kaštuot negu užlaikymas savo daktaro. Aš patyriau, kad ne vienas senas žmogus porą kartų ant sanvaitės apserga, negana ką reikia daktaras pašaukti, bet reikia gabenti į ligonbutį (taigi tas ir išaiškina, ką daro prieglaudos namai ne turinti daktaro apsirgus paliegusiam. Rd.), jeigu nepasiekubysi tokiame seneliui su daktaro pagalba, tai kožas pasakys, kad namas neatsakantis ir tik gyvuliams, ne seneliams prieglauda. O argi mažai gali pasitaikyti tokių apsirgimų per mėnesį? Jeigu neturėtų skyriaus sergantiems, tai, be abejonės, ne būtų laiko sušilti (sveiki žmonės dirba savo užlaikymui, neina į jokus prieglaudos namus. Aut.) seneliams tame name, turėtų skubytis juos perduoti į kokį nors ligonbutį ir tai atsitiktų taip tankiai, kad ne būtų galima apsieiti be savo daktaro ir sergančių skyriaus. Jeigu geriau suprasime visų dalykų stovį, tasyk nereikalausime sakyti, kad tarnaičių užlaikymas neturi nieko su namu, rodos bus aišku kiekvienam, kad prie sergančių reikia patarnavimo (Zinoma, jeigu prie namo bus ir ligonbutis. Rd.). Tiek tuom tarpu apie tautiško prieglaudos namą su kolonija. Jeigu rėdystė turi ant mislies S. L. A. privatiską prieglaudos namą ir mano kad ir visi lietuviai taip mano, tai prašau atleisti už mano apsirinkimą. 31-mos kuopos sanarys, A. B. Strimaitis.

S. L. A. reikaluose.

Nr. 24 „Darbininkų Vilties“ radau straipsnį po antgalviu „Išpužiai XXI seimo“. Nebūtų reikalo peržiūrėti minėtą straipsnį, kadangi jis, kaip pati redakcija sako, privatiskas, rašytas tulo delegato, „Vilties“ redaktoriui. Skurdu ir nesmagu

darosi skaitant tokius ypatis-kumus, kaip tas rašėjas daug priplaupe. Nedyvai, kad dėl apvaikščiojimo sugedo ne tik viduriai, bet, turbūt ir smegenys, nes tokius niekus rašo. Neminėsiu tų visų šlykštumų, kokius melagingai skelkia, pasakysiu vien, kad didesnė dalis nupeikimo puolia ant „D. V.“ redaktoriaus. Jeigu minėtas raštas atsiųstas būtų kaip korespondencija tulo delegato, tai dar tiek to: redaktorius gali talpinti su pataisymais, pritakyti raštą prie laikraštinių-kų etikos, bet „D. Vilties“ redakcija pati sako, kad tai privatiskas laiškas ir jame daugiau šmeizimų negu ko gero; tokius laiškus net „Saulės“ išleistiškas būtų patalpinę į gurbą, o „D. V.“ patalpino su pasigyrimu (tokius raštus geriaušiai ignoruoti, kaip ne vertus ir priešingus laikraštinių dorai. Rd.). Jeigu seimas nebuvo geriausia nuveiktas, tai ne chicalenke kalbės, bet visų delegatų, tai dėlko „Viltis“ ne šmeizė visų, kurių buvo 61 ir ne po seimui ne jokios kritikos nerašinėjo į laikraščius? Visi buvo užganėdinti. Laikraščiai teisybę aprašinėjo apie „Žvaigždę“, kurioje koks ten nesubrendėlis diktai priplauškė, bet „Viltis“ ir „Žvaigždė“ praktiškai, talpindama tokius apšmeiziančius privatiskus laiškus. Apšmeizimų tuos ne minėsiu, tegul apie tuos pliaukimus sprendžia pats skaitytojai, kiek buvo teisybės, ar melo, ištariu vien panieką „D. Vilties“ redaktoriui, kadangi jis tokiais raštais tyčia kenkia S. L. A.

XXI seimo delegatas

F. Eismontas.

Padekavonė.

36ta kuopa S. L. A. siunčia širdingiausią padėkavonę toms draugystėms ir S. L. A. kuopoms, kurios em dalyvumą apvaikščiojime XXI seimo S. L. A. 27 d. gegužio, 1906, ypatingai kuopoms, kurios prisidėjo su darbais ir kaštais prie parengimo apvaikščiojimo ir XXI seimo. Taipgi ištaria ačiū ir pavieniams, kurie, pritardami mūsų organizacijai, dalyvavo apvaikščiojime ir visiems kalbėtojams, deklamatorėms ir dainininkams, ypatingai Dr. Kudirkos Giesmininkų draugystei.

36ta kuopa S. L. A.

„Kankinių Kasos“ apyskaita

UŽ TREČIŲJŲ METŲ PIEMAJI TREČDAIL.
(I.06—IV.06).

I. KOMITETO APYSKAITA.

Iplaukos.

Nuosimėjų rb. 15.60; kunigas rb. 11.00; Zofija rb. 33.00; Emilija rb. 10.00; Moterų susivienijimas rb. 124.90; ukmergiėčių kalniamas auka rb. 10.00; Panevėžio kalniamas auka: Liv. rb. 3.00 ir Terasytė rb. 2.00; Š—ka rb. 3.00; aukos „Šeimynoms šelpiti“ rb. 36.00; Nar—ė rb. 50.00; Kauniečių surinkta rubilai 193.17; Ukmergiėčių surinkta rb. 46.75; Panevėžiečių surinkta rb. 358.86; iš Amerikos per užsienio atstovą gauta rb. 656.00.

Iš viso rb. 1553.28

Iš pereltųjų metų bu-

vo likę.....rb. 336.35

Viso labo iplaukė rb. 1889.63

Išlaidos.

N1—rb. 548.17; N2—rb. 330.00; N3—rb. 151.75; N4—rb. 91.28; N5—rb. 433.86; N6—rb. 25.00; N7—rb. 10.00; N8—rb. 215.50; N9—rb. 7.00.

Iš viso rb. 1812.56

Iplaukų buvo rb. 1889.63

Kasoje liko rb. 77.07

II. UŽSienio atstovo apyskaita.

Iplaukos.

Iš „Amerikos Kankinių Komiteto“ gauta rb. 681.....mk. 1470.96

Iš pereitųjų metų bu-

vo likę rb. 38.10 mk. 31.00

Viso labo mk. 1501.96

Išlaidos.

Išsiųsta „Kankinių Kasos“ Komitetui rub. 656.....mk. 1416.96

Krasos išlaidos.....mk. 24.85

Išleista mk. 1441.81

Iplaukų buvo mk. 1501.96

Kasoje liko mk. 60.16

PRIERASAS. Šita apyskaita, kaip buvo pažadėta, garsinama už pirmuosius šiu metų keturis mėnesius. Visų žinių tačiau už šitą laikotarpį „K. Kasos“ Komitetas surinkti ligšiol nesukubo ir todėl garinamoji apyskaita yra iš dalies nepilna. — Kas sprestų apie „Kankinių Kasos“ stovį iš šitos apyskaitos, tas stipriai suklystų: iš apyskaitos nematyti jokio „K. Kasos“ deficito, o tuo tarpu tasai deficitas yra ir yra jau nemažas, nes siekia viršaus 1000 rublių. Priežastis tam dvi galima tuo tarpu nurodyti: viena, ne iš visur dar, kaip minėta, žinios už apskaitomąjį metų trečdailį nėra surinktos, ir antra, nuo balandžio galo, kuomet šita apyskaita tapo pabaigta, praslinko jau visas mėnuo — ir „K. Kasa“ nemaža jau suskubo išleisti. — Kalinių skaitlius po kalėjimus, nors ir sumažėjo, bet užtat pasilikio vis daugiausia vargingiausieji, kurie be „K. Kasos“ pašelpo jokių būdu negali apsieiti. — „K. Kasos“ padėjimas yra labai kritiškas — ir aukos jai reikalingos kuo didžiausios.

Už „Kankinių Kasos“ Komitetą, jo užsienio atstovas

A. Vardas.

Gegužės m. 1906 m.

Berlyne.

Pavyzdinis lietuvių kalbos mokymo programos žemesnėms ir vidutinėms mokslo įstaigoms. Vilniaus, Kauno, Gardino ir Suvalkų gub.) (Pabaiga).

MOKYTOJŲ INSTITUTAI.

I klasa (4 lekcijos), II klasa (4 lekcijos), III klasa (2 lekcijos).

Knyginės rašlavos veiklai praeinami pradėjus nuo Duonelaičio ir baigiant naujesniųjų laikų rašytojais, prieto, kartu su rašlavos perzvalga, suteikiamos mokiniams žinios iš rašties teorijos. Pirmų-pirmiausia mokytos supažindina mokinius, nors apskrituose ruožuose, su XVI—XVIII amžių lietuviška rašlava. Tautiškos (žmonių) lietuvių rašlavos mokymasi. Perkratinėjant knyginės ir žmonių rašlavos veikalus, kurių kalba atsiskiria nuo rašomosios, mokytos supažindina mokinius su lietuviškos kalbos tarmėmis ir jų ypatybėmis. Klasoje skaitytų veikalių planus ir turinį mokiniai turi sugabėti išdėstyti raštu ir žodžiu. Rašiniai ir žodiniai lavinimais lietuviškame kalbamokyje. Pagal užduotas temas rašiniai, pav.: perskaityto veikalo ypatų ir gaidynės apibūdinimas; aprašymai, apipasaikojimai ir sanprativimai. Rekomenduotų raštų ir straipsnių turinį instituto auklėtiniai telpogi išdėsto tiek raštu, tiek žodžiu.

*) Šis mokyklų programos projektas išdirbtas Peterburge kun. Maculevičiaus, Jaunio ir p. Volterio p. Fortunatovi priminkinėjant, ir paduotas valdžiai užtvirtinti.

Užsėmimai prigimtosios kalbos mokymo metodika. Trečioje klasoje instituto auklėtiniai praktiškai užtvirtina lietuviškos kalbos išguldymą miesto mokykloje.

Mokslo vadovėliai: Lietuviškų rašytojų veikalai. — E. Volteris, Lietuviška Chrestomatija (žmonių rašlavos pavyzdžiai). — Lietuvių kalbos vadovėliai. — Vadovėliai mokytojams: Lietuviškieji rašiniai ir raštininkai, Tilžėje 1890.

Visose tose žemesnėse ir vidutinėse mokslo įstaigose, kuriose mokinama lietuvių kalbą, mokiniai reikia kuo daugiau išlavinti teisingai išreikšinti savo mintis rašties kalboje. Tuo, suprantamas daiktas, visad daugiau turi rūpintis lietuviškos kalbos mokytojas; bet ir kitų mokslo dalykų mokytojai, jai jie savo dalykus išguldinėja lietuviškai, ir turi atkreipti savo akis į tai, kad mokiniai atsakymus davinė-tų rašomoje kalboje.

Ko reikalaujama nuo ypatų, kurios panorės būti lietuviškos kalbos mokytojų vietoje žemesnėse ir vidutinėse Vilniaus, Kauno, Gardino ir Suvalkų gub.?

Lietuviškos kaimo viena-kliases ir dviklases mokyklos mokytojai gali būti tos ypatos, kurios pabaigė moks-lą lietuviškose mokytojų seminarijose arba lietuviškame mokytojų institute. Ypatos pristaciūsius liudijimus apie mokslo pabaigimą lietuviškoje gimnazijoje arba reališkojoje mokykloje tam, kad gautų lietuviško kaimo mokyklos mokytojo vardą, turi duoti dvi išbandytini lekciji iš kiekvieno dalyko, kurį kaimo mokyklos mokytojas turi išguldinti ta kalba, kuria tasai dalykas yra mokinamas. Nuo ypatų, kurios nebaigė mokslo vienoje ar kitoje lietuviškųjų vidutinių mokyklų ir nori gauti lietuviškos kaimo mokyklos mokytojo vietą, reikalaujama: žodinis ir raštinis kvotimas lietuviškos mokytojų seminarijos programo plotyje ir dvi bandytini lekciji iš kiekvieno dalyko, kurį išguldinėja dviklasių kaimo mokyklų mokytojas ta kalba, kuria praeinami dalykai lietuviškoje kaimo mokykloje (vieno lekcija pirmoje klasoje, antra — antroje klasoje).

Lietuviškos kalbos mokytojo vietoje miestų (šėsklia-sėse) mokyklose turi teisę būti tos ypatos, kurios pabaigė moks-lą lietuviškame mokytojų institute. Ypatos, pristaciūsius palidijimus apie lietuviškos gimnazijos ir reališkos mokyklos pabaigimą, gali gauti lietuviškos kalbos mokytojo tiesas miesto mokyklose išlaikę tris bandytines lekcijas iš lietuvių kalbos: vieną vienoje žemesniųjų miesto mokyklos klasių ir dvi (iš gramatiško lietuviško teksto gvidenimo ir iš rašlavos veikalių paaiškinimų) vyresnėje klasoje. Kitos ypatos gali gauti lietuviškos kalbos mokytojo vietą miesto mokyklose, išlaikūsios žodžių ir raštu kvotimas iš lietuviškos kalbos mokytojų instituto programo plotyje ir paskiaus išdavusios dvi bandytini lietuvių kalbos lekciji miesto mokykloje; vieną vienoje žemesniųjų klasių, antrą — vyresnėje klasoje.

Lietuviškos kalbos mokytojo teises mokytojų seminarijose gauna tos ypatos, kurios pabaigė gimnazijos moks-lą; rašiniai ir žodiniai kvotimai atliekami iš lietuvių kal-

bos tokiame programo plotyje, koksai priimtas mokytojų institute. Išlaikūsieji kvotimus duoda dvi bandytini lekciji iš lietuvių kalbos mokytojų seminarijoje.

Lietuviškos kalbos mokytojo teises mokytojų institute, reališkoje mokykloje, vyrų ir moterų gimnazijose tegali gauti tos ypatos, kurios pabaigė kursą universitete (labiausia istorijos-filologijos fakultetą). Žodiniai ir rašiniai kvotimai daromi yra iš lietuviškos kalbos vyriškųjų gimnazijų programo plotyje. Išlaikūsieji kvotimus duoda dvi lietuviškos kalbos bandytini lekciji vyrų gimnazijoje: vieną iš gramatiškų lietuviško teksto paaiškinimų, antrą iš lietuviškos rašlavos.

Toks yra lietuviškos kalbos mokymo programos Lietuvos mokyklose. Jį galima but priimti ir Amerikos lietuviškose mokyklose. Bet čia reikia pasirūpinti geresnėmis mokytojais; dabartiniai gali but viskuom kitu, tik ne mokytojais.

IŠ VISUR.

Londono parlamete, socialistų atstovas Thorne pakelė klausymą paskutiniųjų žydų skerdynių Baltstogė, kurio vaikų Rygoj ant prisakymo maskoliško rando ir paklausė užrubežinių dalykų ministerio Grey, ar jis atkreipė ant to atidą. Anglijos randas juk pertraukė diplomatiškus susisėsimus su Serbija už užmušimą dviejų ypatų, taigi karaliaus ir jo pačios, o tyli, jeigu ant prisakymo maskoliško rando žudo tūkstančius nekaltų žmonių! Thorne paklausė Anglijos užrubežinių dalykų ministerio, ar jis bent protestavo prieš baurius maskoliško rando pasielgimus? Ministeris ant to atsakė: „ne, ponai, aš nuo atsakymo ant tų klausymų atsiskau“.

Zinoma, vieno krašto ministeris ne galėjo kitaip atsakyti. Juk jeigu Anglija kištusi į vidurinius reikalus kito krašto ir kiti galėtų kištiesi ir į Anglijos pasielgimą, o ji teipgi turi ant savo sauzinės daug negražių darbų ypač kolonijose, kur mažiau ją prižiūri, kur pats dori parlamento pasiuntiniai atleidia negražius, ne dorus pasielgimus kolonijose. Daug mat yra nedorų darbų visur, nedorai pats besielgiantis, už toki jau darbą negali peikti kitų. Dora musų mat reikalauja taisyso, bet jį ne randai pataisys, reikia apie jos taisymsą rūpintis patiems žmonėms.

22 d. berzelio, mieste Drontheime, vietinė katedros baznyčio, likosi apvainikuotas Norvegijos karalius Haakon II. Nors, bent iki šiol, Norvegijoje ne buvo tokių, kurie bombomis ar peiliais norėtų visus karalius nuo žemės paviršiaus išnaikinti, bet valdžios pasirūpino apie saugojimą karaliaus ypatos, nors tas ir nelengva, kadangi karalius patį lenda į žmonių pulkus, nesisaugoja, netiki, kad Norvegijos ukėsi ką blogo jam padaryti, kadangi jie patį juk į išrinko ir pakvietė ant sosto liuosu pastojusio krašto. Ant apvainikavimo iškilnių atkako ir caro brolis, kunigaikštis Mikola.

Už užmušimą šešių prancūziškų misijonierių, Chinų randas užmoka 600000 dol., taigi išpuola po 100000 dol. už kiekvieną. Brangiai labai mat išpuola.

Maskolijoje terp kareivių platinasi jau ištikro nepaklusnumo dvasia. Susibuntavojo kareiviai Riazanijų ir Sebastopolijų; paskutinėje vietoje be mažo susibuntavojo kareiviai ne apvaldė tvirtynės. Susibuntavojo teipgi kareiviai Krasnojarske, Siberijoje, ir užmušė oficerus. Maistai kareivių buvo jau ir Peterburge.

Kelčiuose, pietinėje Lenkijoje, laike devintinių procesijos kas ten šovė iš revolyrio ir peršovė žandarą. Šovėjas, lenkas, likosi suareštuotas. Ir čia agentai provokatoriai bandė krikščionis užsundyti ant žydų, bet nepasisekė.

Sukilo kaimiečiai gubernijos, Tulos, Orlo ir Kursko. Kadangi šimet pasiekė badas gyventojus nel 24 gubernijų, tai randas laukia baduolių maištų.

Ant Kaukazo tik dabar atsibuvo dumos atstovų rinkimai. Terp kitko, išrinko 5 socialistus.

Čekijoje užtvino Savos klonis. Prigėrė 16 žmonių. Laukai visoj klonij su visu išnaikyti. Nuostoliai tvanų padaryti labai dideli.

Ant Kubos likosi su visu išnaikytas turintis 12000 gyventojų miestas Sagua la Grande. Sulygo vieno telegramo: miestą išnaikino tvanas, sulygo kito — gaisras. Ar prazuvo ir kiek žmonių, apie tai žinių nėra.

Ekaterinoslavijos gubernijoje, kaimė Kamenska, užtik policija krautių explo duojančių medegų, rado teipgi 13 gatavų bombų. Be imant, viena bomba explo davo. Explosijos vienas policistas likosi užmuštas, o du sunkiai sužeisti.

Varšavoj, susirinkę krikščionys ir žydai prekejai, užgyrė nelaikyti pardavinėto se ne jokių paeinančių iš Vokietijos tavorų; išėmus vien paeinančių iš Sakų ir Bawarijos. Mat Varšavos prekejai nutarė tokiu būdu atmo-kėti Vokietijai už vaikymą laukan maskolišką pabėgėlių ir išdavinejimą jų maskoliškoms valdžioms. Vien Sakų ir Bawarijos valdžios ne vaikė pabėgėlių, todėl tų kraštų tavorai išskirti nuo boycoto.

Ant Filipinų salų, ant salos Leyte, pasikėlė prieš amerikų valdžią Palajanai, skaitliu 300 vyrų, užpuolė ant miesto Burauen ir miestą apvaldė. Jie užmušė 5 policistus, kitus paėmė į nelaisvę.

Šiaurinėje Afrikoj, Morokko ciecorystėje, sultano šalininkai bandė užmušti pasikėlėlių vadovą, pretendentą Bu Hamara, bet tas nepasisekė. Užpuolikai užmušė vien tulą sargų skaitlių, sągusius miegantį šetroj Bu Hamarą.

Arabijoje, Yemene, susibuntavojo turkiški kareiviai. Užimė musis terp ištikimų ir susibuntavojusių, kariame ypač daug susibuntavojusių likosi užmuštų.

Odesoj tris vyrai kariško sūdo liko ant nužudymo nuspręsti už užpuolimus ant urėdninkų.

Varšavoj revoliucionieriai išnaikino gėryms trijo se rando karčiamose ir paėmė iš jų visus pinigus.

Iš Chicago, Ill.

Aušros Vartų Panelės Šv. parapijoje, ant Westside, atėmiant nedėdindienį, 1 d. liepos, 10 val. ryto, bus primicija, arba pirmos šv. mišios, kunigo Juozapo Klonausko.

Kun. J. Kl. pribuvo į Ameriką 1905 m., 26 d. vasario klieriku, baigęs dviasdešimties mokslus Kauno seminarijoje. Atvykęs į Ameriką, apsiėjo pas kunigą K. Ambrazaitį, Waukegane, Ill. Pas jį išbuvo iki rugsėjo. To mėnesio pradžioje įėjo į St. Francisk. seminariją, kur, kaip mokslą pabaigęs, neturėjo ką veikti, visą tą laiką sušaudė išsimokimui anglų kalbos. Mokslo laikui pasibaigus, per egzaminus atsižymėjo labiau už kitus savo draugus.

Pirmus keturis šventinimus ir tonsūrą buvo gavęs Kauno seminarijoje. Sulyg vyskupo noro, jaunas klierikas į subdiakonų ir diakonų buvo įšventintas Chicagoje, berželio 8-9 dienose. Vyskupas P. J. Muldonas D. D. priėmė mus tautiečių dar kartą išduoti egzaminus Chicago archiepskupystės eksaminatoriams. J. Kl. ir čia išsirit. Vyskupas ir profesoriai nusistebėjo išto, jogei J. Kl. ne vien tik kunigystės mokslo dalykuose atsižymėjo, bet ir pasistebėtinai gerai angliskai kalbėjo, ir egzaminus lengvai lotyniskai išreikšdams, nuo geriausiai išdavė. Rev. E. S. Keough D. D., kaip sanarys egzaminatorių, pasistebėdams, klausė: ar ilgai tu lotyniskai mokinaisi?

Diakonas kun. J. Kl. prieguli prie St. Antonio vyskupystės, Texase. Iš ten gavo vyskupo prisakymą, Chicago apiešdams, 25 berželio pributi į Texas iššventinti kunigus, prisijungti kunigui K. Ambrazaitiui telegramą, jogei jau yra kunigų ir kad vyskupas leidžia grįžti Chicago pas kunigą K. Ambrazaitį. Šios parapijos nės draugystės: Šv. Rocho, Šv. Stepono ir Aušros Vartų P. Šv. ir tautiškoji Apvietimo Brolių priėmė į bažnyčią iškilmingai, su savo draugystės ženklais. Ant iškilnių kviečiame ir kitus tautiečius, savo ir kitų Chicago parapijų.

K. K. A.

Dek savo taupinį į seną ir galingą banką. Chicago yra laiminga, turėdama bankus, kurie yra žinomi sviete kaip tvirtiausi Sąjunga Valtijose. Vaisbininkų Skolinimo ir Vienybės Bendrija buvo įsteigta 1857 m. ir yra „seniausias bankas Chicagoje“, atlaikęs laimingai kiekvieną nelaimę, žinomą istorijai bankų šioje šalyje, būgė pasikutinę 50 metų. Jis atlaikė paniką 1859 m. Didžią civilią karę 1861-65 m. Chicago gaisrą 1871 m. Paniką 1873 m. Paniką 1893 m. Vaisbininkų Skolinimo ir Vienybės Bendrija išlaikė tvirtą bankinimo užsiėmimą, deka užsitikėjimui savo sudėjų ir savo budams konservatyviu ir užtikimo bankinimo. Ji turi išmokėto Kapitalo ir Priangos \$6,500,000. Padėliai viršija \$50,000,000.

Vaisbininkų Skolinimo ir Vienybės Bendrija išlaikė tvirtą bankinimo užsiėmimą, deka užsitikėjimui savo sudėjų ir savo budams konservatyviu ir užtikimo bankinimo. Ji turi išmokėto Kapitalo ir Priangos \$6,500,000. Padėliai viršija \$50,000,000.

Vaisbininkų Skolinimo ir Vienybės Bendrija išlaikė tvirtą bankinimo užsiėmimą, deka užsitikėjimui savo sudėjų ir savo budams konservatyviu ir užtikimo bankinimo. Ji turi išmokėto Kapitalo ir Priangos \$6,500,000. Padėliai viršija \$50,000,000.

Vaisbininkų Skolinimo ir Vienybės Bendrija išlaikė tvirtą bankinimo užsiėmimą, deka užsitikėjimui savo sudėjų ir savo budams konservatyviu ir užtikimo bankinimo. Ji turi išmokėto Kapitalo ir Priangos \$6,500,000. Padėliai viršija \$50,000,000.

Vaisbininkų Skolinimo ir Vienybės Bendrija išlaikė tvirtą bankinimo užsiėmimą, deka užsitikėjimui savo sudėjų ir savo budams konservatyviu ir užtikimo bankinimo. Ji turi išmokėto Kapitalo ir Priangos \$6,500,000. Padėliai viršija \$50,000,000.

nimo padėjikai gauna 3% palukio. Padėliai \$1.00 ar daugiau yra primami.

Taupinimo idėliai visų norinčių patarnavimo seno ir tvirtu banku yra širdingai užprašomi.

Viršininkais yra: Orson Smith, Pirmininkas, J. G. Orchard, Išdininkas, E. N. Wilder, Pagelbininkas Išdininko, E. G. Nelson, Pagelbininkas Išdininko, P. C. Peterson, Užveizdas Užsienio skyriaus, J. E. Blunt Jr., Užveizdas Abilgino skyriaus, Leon L. Loehr, Užveizdas Vinybino skyriaus, F. W. Thompson, Užveizdas Ukininkų skyriaus Skolinimo skyriaus.

Vaisbininkų Skolinimo ir Vienybės Namas, šiaurvakarinis kampas Clark ir Adams gatvių, tiesiog priešais naująjį Sąjunga Valtijų krastanami. Banko įėjimas 135 Adams gatvės.

Chicago bankai moka kas pusmetis palukius taupinimo padėjikams liepos mėnesį, kuris ypatingai yra geru laiku pradėti naujus taupinimus. Užtikimos padėjimo skrynia. Dėžės, \$3.00 aukštesnės.

CHICAGO TAUPININKAI GAUNA \$2,225,000.

Pusmetinis palukys mokamas taupintojams ateinančiam liepos mėnesį pasiekus šią viršijančią visą lygį \$100,000.

Taupintojai Chicago bankuose turi suvirš \$150,000,000 savo vardui. Išgalinė skaitlinė parodyta paskutinės bankinės apyskaitos, nuo balandžio 7, buvo \$149,714,977, kurie pusėtinai pasididino bėgyje paskutinį dviejų mėnesių.

Geriausiu davadu visuomeniškio užsitikėjimo taupinimo bankams — yra augimas taupinimo sudėlių bėgyje paskutinį dešimties metų. 1896 m. visa suma taupinimo sudėlių siekė tik \$24,000,000, o penkis metus vėliau jis padidino iki \$49,000,000, perėdami \$100,000,000 reži 1903 m.

Kitu puikumu pavyzdžiui visuomeniškio užsitikėjimo musų taupinimo bankams buvo Marshall Fieldo pasiūlymas Vaisbininkų Skolinimo ir Vienybės Bendrijos pirmuoju vedėju savo turtą, išnešandį apie \$120,000,000. Dėl savo užsiėmimo prietiki Marshall Field turėjo išimtinę pažintį reikalų Chicago bankų ir tas, kad jis pasirodė paversti gloybi savo didelių turtus Vaisbininkų Skolinimo ir Vienybės Bendrijai, seniausia bankui Chicagoje, yra puikumu pripažinimu tam bankui.

Numirė iš bado.

Rodosi nėra galimu tikėti, idant žmogus dabartiniais laikais mirytų iš bado. Nėra galima tikėti tam dėlto, kad visur matome nereikalingą mitymą, daugybės mėsos ir abelnų gerovę. Mės vienval girdime ir matome kaip daugumas žmonių yra sergančiais visokiomis ligoms skilvio ir vidurių, kaip išėgę persivalgymo mėsą. Net vaikams mėsos yra duodama per daug ir jie išgauna su sunaikintu viršinio organizmu, vienvaliniai vergai pilni ir kitų lyguojančių vaistų. Yra tik vienas vaistas, Trinerio Amerikoniskasis Elikys-Vyno, kuris yra pritaikytas visiems tokiems nesmagumams, kadangi jis praskalina greitai priežastį, sutirštėjimą kraujo ir suvalgėjamą vidurinių raumenų. Jis visuomet atitaisais organizu.

CHICAGO DIDELIŲ PIRKŲNYS. Chicago. Dvite Sav. Vincento nuo Town of Lake tures dideli pirkynys nedėlio 1 d. liepos, Leafly daro. Pradedas 11 val. ryto, tikėtasi 250.000. Daras yra labai patalpi 184 puse, daug visokių daiktų, naujų ir senų. Ant Archer-Lincoln reikiama palaiminti transfer, potam Chicago ir Joliet karus, kurie priveda iki vietos. Ant stiebtis reikiama pirkti tikėtis ir ten ir gal. Muzika bus prof. J. Bagdonas. Vaisbininkų ir Lietuvos atstovai kviečiami atliankyti.

Trečiasis Didelis Pirkynys. Chicago. Dvite Sav. Vincento nuo Town of Lake tures dideli pirkynys nedėlio 1 d. liepos, Leafly daro. Pradedas 11 val. ryto, tikėtasi 250.000. Daras yra labai patalpi 184 puse, daug visokių daiktų, naujų ir senų. Ant Archer-Lincoln reikiama palaiminti transfer, potam Chicago ir Joliet karus, kurie priveda iki vietos. Ant stiebtis reikiama pirkti tikėtis ir ten ir gal. Muzika bus prof. J. Bagdonas. Vaisbininkų ir Lietuvos atstovai kviečiami atliankyti.

nus virinimo normališkan padėjiman veiklumo ir visą kuną prigimtan stovin. Jei kas tik būtų bloga su viduriais, vartok Trinerio Amerikoniską Elikys-Vyno. Jis duos tau naują, geresnį, kunui kraują. Gaunamas aptiekose arba pas pabrėžant Juozapą Trinerį, 799 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Širdinga padėkavonė.

Aš Rokas Mušilas iš Fairhaven, Mass. siunčiu širdingą padėkavonę viešai, jog likau si suvisai išgydytas ir sveikas; dėkui Dievui ir Dr. E. C. Collins Medical Institutui už išgydymą nuo slaptosios ligos, kurią kiti daktarai ne Hospitalės regalėjo išgydyti, nors jau, žinoma, kas nuėjo, tai jau nebebus bile dabar esu sveikas; valgiau ir geriu, kas man patinka, esu persitikrėjęs, kad liga neatsinaujins, jeigu tik pats savo blogu pasielgimu, naujai nepasigaminsiu. Daugiau nieko nežinau, labai dėkavau Dr. Collins Medical Institutui už klapatus ir storonę, ba jau ir prisikankinau pas visokius daktarus, kurie mane nė kiek nepagelbėjo, už tai ir viešai apreiškiu savo dėkingumą, kad patekiau į panašias nelaimes kaip aš ir kankynės turėjau, idant iškart kreiptųsi į Institutą, kuris mane išgydė, o išvengs nenaudingai didelių kaštų ir kankinimo ligos, gelbėk, Dieve, už tai dar kartą išstariu nužemintai padėkavonę Dr. Collins M. Institutui už išgelbėjimą nuo baisios limpančios ligos. Su godone ant visada

R. Mušilas,

Box 397,

Fairhaven, Mas.

Draugystė Reikalai.

Didelė Ekskursija. Scranton, Pa. 4.000 žmonių draugystės parengė didelę ekskursiją 3 d. liepos mėnesio iš Lake George, pulkiausio viešai, taigi iš šios ekskursijos kiekvienas priėmė pasididinti, kad galėtų pasitikinti smirti ir pakvepuoti šviežiu oru; teigė bus puiki muzika, su kanklėmis ir senovės trimitais. Tikėtasi, suaugusiems 750.; mažiesiems 500. Traukiniai iš Scranton eis iš ryto 7.30 nuo D. and H. Stoties; 7.35 nuo Green Bridge; 7.40 iš Providence ir 7.45 iš Pigeonburg. Reguliariskias traukinius iš Scranton 10.08 val. ryto, o atgras 12.00 val. po pietu. Visi, kas gyvys, pėsi ir jauni, valkinal ir merginos važiuokite vis su šalia ekskursija, turėsite gerus laikus.

Komitetas:

Vice-Prezid. — J. Tarela,

22 Star St., Ansonia, Conn.

Sekretorius — M. J. Damjanaitis,

3120 So. Halsted St., Chicago, Ill.

Kasierius — J. Skirliuskas,

26 Broad St., New Britain, Conn.

KASOS GLOBEJAI:

A. Ramanauskas, 10 Henderson St.,

Somerville St. Boston, Mass.

Ant. Povilaika, 824 Bank St.,

Waterbury, Conn.

Knygulis — M. Paltanavičius,

52 B. Street, So. Boston, Mass.

Pajieskojimai.

Pajieskau savo brolio Stanislovo Tamosausko, Kauno gub., Raseinių pav.,

Girkalio, miestelio ir parap., 6 metai kaip Amerikoje; tik ka pribuvo į Lietuvą ir norėzais su juo susiti.

Jis pats ar kas kitas teiksia duoti žinia adresu:

Marcelijona Tamosauskiute,

10 Star st., Ansonia, Conn.

(29-VI)

Pajieskau savo savorio Jokubo Oskalo, kuris gyvėdavo 4 metus Philadelphia, paima iš Kauno gub., Pa-

nevelio pav., Ozekulio sodos. Jis pats ar kas kitas teiksia duoti žinia adresu:

Alex Zempalovskas,

3229 Illinois st., Chicago, Ill.

Tulas Silvertvė, pajieskau Viktorio Baltusaities, gyvenusio pirmą dviejų metų Silvertvėje, išskelavusio iš ten į Afriką, 6 dabar sako, persikėlus į Ameriką. Jis pats ar kas kitas teiksia duoti žinia adresu:

K. Pilenas,

4 Malvern Road, Dūstons, London, N. E.

England.

Pagelbininkas pajieskau pajieskojimo darbo aptiekos arba indikitor. Atsiųskite, jeigu, „Lietuvos“ redakcijai.

Pajieskau savo pusbrolio Juozo Blazevičio, Suvalkų gub., Šakių parap.,

Žirulių kaimo, 4 metai kaip Amerikoje. Jis pats ar kas kitas teiksia duoti žinia adresu:

F. Kazelionis,

Box 133, Buckland, Conn.

Komitetas.

Pajieskau savo draugo Franciszkau Janakausko, Suvalkų gub., Vilkaviskio pav., Karklinio gm., Budviesių kaimo.

Jis pats ar kas kitas teiksia duoti žinia adresu:

Ant. Szalaszewiczus,

59 W. 25 st., Chicago, Ill.

Pajieskau savo brolio Juozo Stepono, Kauno gub., Raseinių pav.,

Erzvilko vlt., Ba'niu kaimo, mano vardas Osa Trumpaitienė. Jis pats ar kas kitas teiksia duoti žinia adresu:

Kaz. Trumpaitis,

253 4 st., Troy, N. Y.

Pajieskau savo seserį Mortos ir Kotrinos Kneziukų, Kauno gub., Šakių pav.,

Gaidulau parap., Skirliuskos sodos, antai metai kaip Amerikoje. Jos pats ar kas kitas teiksia duoti žinia adresu:

Chas Janukaus,

1319 Wood st., Philadelphia, Pa.

Pajieskau Jono Krumpo, Kauno gub.,

Telzau pav., Trisaukiu ir jį miestelio, turti prie jo labai svarbu reikalai.

Jis pats ar kas kitas teiksia duoti žinia adresu:

L. Kavalevskis,

254 Wallace st., New Haven, Conn.

Pajieskau Fel. Kavališkio pribuvo į Ameriką 18 ir 14 d. birželio, turėjo atsiųsti pas mane, bet neatvažiavo.

Jis pats ar kas kitas teiksia duoti žinia adresu:

Ant. Lepienis,

6203 Healy st., Cleveland, O.

Komitetas.

Treciasis Didelis Pirkynys.

Chicago. Dvite Sav. Vincento nuo Town of Lake tures dideli pirkynys nedėlio 1 d. liepos, Leafly daro. Pradedas 11 val. ryto, tikėtasi 250.000. Daras yra labai patalpi 184 puse, daug visokių daiktų, naujų ir senų. Ant Archer-Lincoln reikiama palaiminti transfer, potam Chicago ir Joliet karus, kurie priveda iki vietos. Ant stiebtis reikiama pirkti tikėtis ir ten ir gal. Muzika bus prof. J. Bagdonas. Vaisbininkų ir Lietuvos atstovai kviečiami atliankyti.

Komitetas.

Didelė Ekskursija. Scranton, Pa. 4.000 žmonių draugystės parengė didelę ekskursiją 3 d. liepos mėnesio iš Lake George, pulkiausio viešai, taigi iš šios ekskursijos kiekvienas priėmė pasididinti, kad galėtų pasitikinti smirti ir pakvepuoti šviežiu oru; teigė bus puiki muzika, su kanklėmis ir senovės trimitais. Tikėtasi, suaugusiems 750.; mažiesiems 500. Traukiniai iš Scranton eis iš ryto 7.30 nuo D. and H. Stoties; 7.35 nuo Green Bridge; 7.40 iš Providence ir 7.45 iš Pigeonburg. Reguliariskias traukinius iš Scranton 10.08 val. ryto, o atgras 12.00 val. po pietu. Visi, kas gyvys, pėsi ir jauni, valkinal ir merginos važiuokite vis su šalia ekskursija, turėsite gerus laikus.

Komitetas:

Vice-Prezid. — J. Tarela,

22 Star St., Ansonia, Conn.

Sekretorius — M. J. Damjanaitis,

3120 So. Halsted St., Chicago, Ill.

Kasierius — J. Skirliuskas,

26 Broad St., New Britain, Conn.

KASOS GLOBEJAI:

A. Ramanauskas, 10 Henderson St.,

Somerville St. Boston, Mass.

Ant. Povilaika, 824 Bank St.,

Waterbury, Conn.

Knygulis — M. Paltanavičius,

52 B. Street, So. Boston, Mass.

Pajieskojimai.

Pajieskau savo brolio Stanislovo Tamosausko, Kauno gub., Raseinių pav.,

Girkalio, miestelio ir parap., 6 metai kaip Amerikoje; tik ka pribuvo į Lietuvą ir norėzais su juo susiti.

Jis pats ar kas kitas teiksia duoti žinia adresu:

Marcelijona Tamosauskiute,

10 Star st., Ansonia, Conn.

(29-VI)

Pajieskau savo savorio Jokubo Oskalo, kuris gyvėdavo 4 metus Philadelphia, paima iš Kauno gub., Pa-

nevelio pav., Ozekulio sodos. Jis pats ar kas kitas teiksia duoti žinia adresu:

Alex Zempalovskas,

3229 Illinois st., Chicago, Ill.

Tulas Silvertvė, pajieskau Viktorio Baltusaities, gyvenusio pirmą dviejų metų Silvertvėje, išskelavusio iš ten į Afriką, 6 dabar sako, persikėlus į Ameriką. Jis pats ar kas kitas teiksia duoti žinia adresu:

K. Pilenas,

4 Malvern Road, Dūstons, London, N. E.

England.

Pagelbininkas pajieskau pajieskojimo darbo aptiekos arba indikitor. Atsiųskite, jeigu, „Lietuvos“ redakcijai.

Pajieskau savo pusbrolio Juozo Blazevičio, Suvalkų gub., Šakių parap.,

Žirulių kaimo, 4 metai kaip Amerikoje. Jis pats ar kas kitas teiksia duoti žinia adresu:

F. Kazelionis,

Box 133, Buckland, Conn.

Komitetas.

Pajieskau savo draugo Franciszkau Janakausko, Suvalkų gub., Vilkaviskio pav., Karklinio gm., Budviesių kaimo.

Jis pats ar kas kitas teiksia duoti žinia adresu:

Ant. Szalaszewiczus,

59 W. 25 st., Chicago, Ill.

Pajieskau savo brolio Juozo Stepono, Kauno gub., Raseinių pav.,

Erzvilko vlt., Ba'niu kaimo, mano vardas Osa Trumpaitienė. Jis pats ar kas kitas teiksia duoti žinia adresu:

Kaz. Trumpaitis,

253 4 st., Troy, N. Y.

Pajieskau savo seserį Mortos ir Kotrinos Kneziukų, Kauno gub., Šakių pav.,

Gaidulau parap., Skirliuskos sodos, antai metai kaip Amerikoje. Jos pats ar kas kitas teiksia duoti žinia adresu:

Chas Janukaus,

1319 Wood st., Philadelphia, Pa.

Pajieskau Jono Krumpo, Kauno gub.,

Telzau pav., Trisaukiu ir jį miestelio, turti prie jo labai svarbu reikalai.

Jis pats ar kas kitas teiksia duoti žinia adresu:

L. Kavalevskis,

254 Wallace st., New Haven, Conn.

Pajieskau Fel. Kavališkio pribuvo į Ameriką 18 ir 14 d. birželio, turėjo atsiųsti pas mane, bet neatvažiavo.

Jis pats ar kas kitas teiksia duoti žinia adresu:

Ant. Lepienis,

6203 Healy st., Cleveland, O.

Komitetas.

Treciasis Didelis Pirkynys.

Chicago. Dvite Sav. Vincento nuo Town of Lake tures dideli pirkynys nedėlio 1 d. liepos, Leafly daro. Pradedas 11 val. ryto, tikėtasi 250.000. Daras yra labai patalpi 184 puse, daug visokių daiktų, naujų ir senų. Ant Archer-Lincoln reikiama palaiminti transfer, potam Chicago ir Joliet karus, kurie priveda iki vietos. Ant stiebtis reikiama pirkti tikėtis ir ten ir gal. Muzika bus prof. J. Bagdonas. Vaisbininkų ir Lietuvos atstovai kviečiami atliankyti.

Komitetas.

Chicago. Dvite Sav. Vincento nuo Town of Lake tures dideli pirkynys nedėlio 1 d. liepos, Leafly daro. Pradedas 11 val. ryto, tikėtasi 250.000. Daras yra labai patalpi 184 puse, daug visokių daiktų, naujų ir senų. Ant Archer-Lincoln reikiama palaiminti transfer, potam Chicago ir Joliet karus, kurie priveda iki vietos. Ant stiebtis reikiama pirkti tikėtis ir ten ir gal. Muzika bus prof. J. Bagdonas. Vaisbininkų ir Lietuvos atstovai kviečiami atliankyti.

Komitetas.

Chicago. Dvite Sav. Vincento nuo Town of Lake tures dideli pirkynys nedėlio 1 d. liepos, Leafly daro. Pradedas 11 val. ryto, tikėtasi 250.000. Daras yra labai patalpi 184 puse, daug visokių daiktų, naujų ir senų. Ant Archer-Lincoln reikiama palaiminti transfer, potam Chicago ir Joliet karus, kurie priveda iki vietos. Ant stiebtis reikiama pirkti tikėtis ir ten ir gal. Muzika bus prof. J. Bagdonas. Vaisbininkų ir Lietuvos atstovai kviečiami atliankyti.

Komitetas.

Chicago. Dvite Sav. Vincento nuo Town of Lake tures dideli pirkynys nedėlio 1 d. liepos, Leafly daro. Pradedas 11 val. ryto, tikėtasi 250.000. Daras yra labai patalpi 184 puse, daug visokių daiktų, naujų ir senų. Ant Archer-Lincoln reikiama palaiminti transfer, potam Chicago ir Joliet karus, kurie priveda iki vietos. Ant stiebtis reikiama pirkti tikėtis ir ten ir gal. Muzika bus prof. J. Bagdonas. Vaisbininkų ir Lietuvos atstovai kviečiami atliankyti.

Komitetas.

Reikalauja 10000 darbininkų ir girias, lentų ploviklas, akmenų skaldyklas, prie geležinkelio darbu, vyru ir moteru ir restauracijas ir viešnamius mieste ir kiti, keliame bus prigelbiama. 500 vyru ir Washingtono ir Oregono valstijose prie geležinkelio darbu, algos nuo \$2.25 iki \$3.00; ant diegos; galima gauti ten visoki darbu; keliame nuo Chicago \$12.00. Rašyk savo kalbą indedamas už 20. stem-pa ataskymu adresu:

General Information Bureau,

J. Lucas, Mgr.,

666 Milwaukee ave., Chicago, Ill.

Reikalauja vietos prie lietuvių buzerne-je ar salione; kalbu penkioms kalboms — lietuviška, vokietška, lenkiška, latviška ir gudžiška. John Buttner,

Box 261, Melrose Park, Ill. (28-VI)

Reikalaujame darbininkų ir vakari-nes valstijose prie visokių darbu; giriose darbininkams moka \$28 ant mėnesio su gautu ir valgiu. In Washington valstija yra gera progą nuvažiuoti, nes tik \$12 iš Chicago; ten yra užtikintai visoki darbu, mokeskis \$2.75 ant dienos.

Lietuviškas agentas, arti lietuviškos bažnyčios svet. Jurgio.

J. Maszanasukas,

3249 So. S. Halsted st., Chicago, Ill.

art 3303os ul.

Reikalaujame lietuviškų agentų. Ga-lima pelynti po \$10.00 per diena. Atsi-ųskite greitai pas.

\$300 imokesties,